XXI. évfolyam 25. szám | Ára: 1 forint | 1965. június 24

— Mondja, uram, itt Pesten sztriptíz nincs?
— Nincs. Mi nem szeretjük az idegen szavakat.

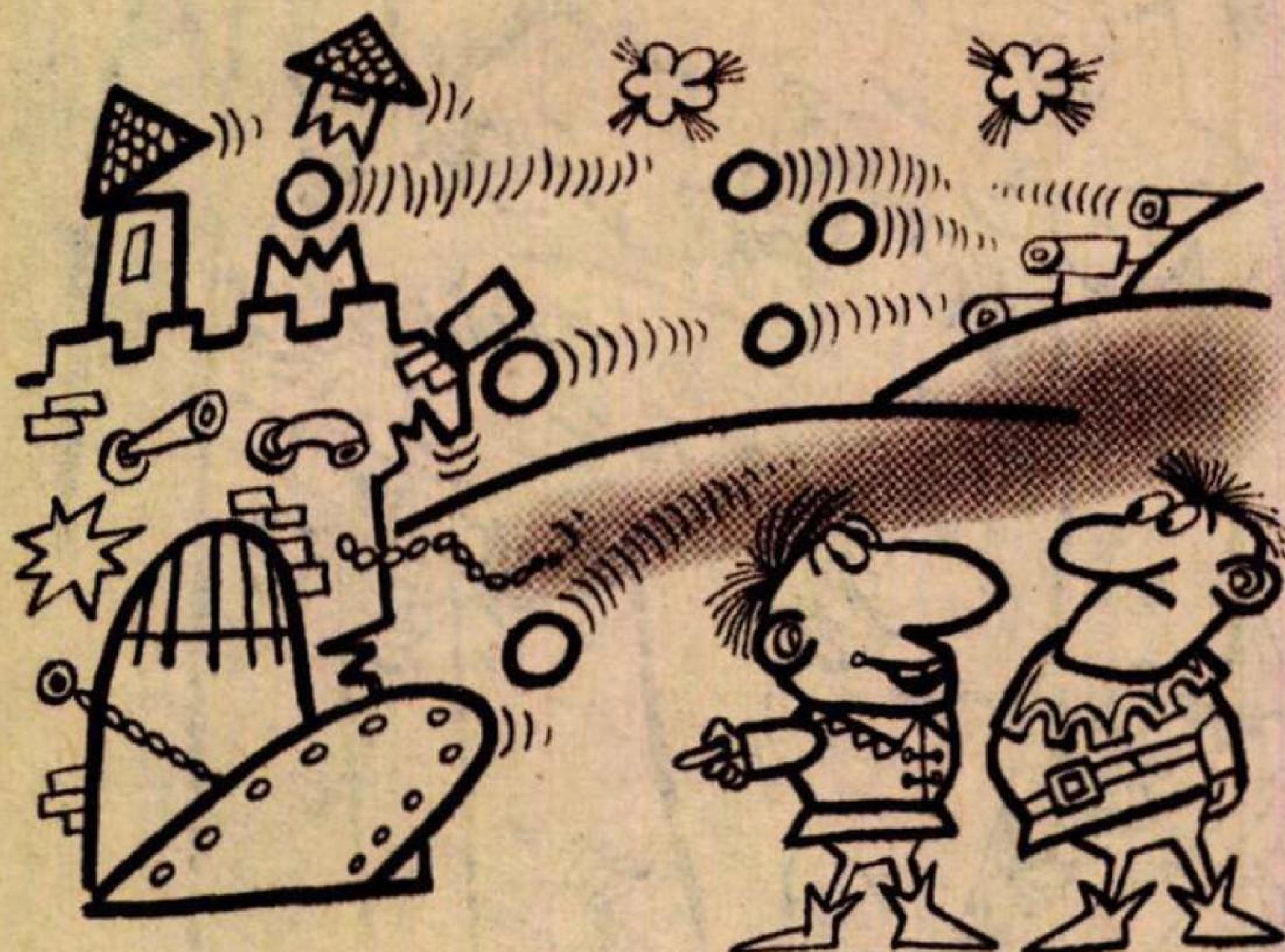
Pusztai Pál rajza

MÁR AKKOR IS...

Julius Caesar a szenátusban

– Íme, idevezet, ha valaki veszélyes munkahelyen nem visel védőöltözetet!

Középkori selejt

– Most építettük ezt a várat, és szerencsére máris ripityává lövik...
– Miért szerencsére?
– Különben magától dőlt volna össze!

Defekt az ókorban

– Ez azért van, mert nem adtál borravalót a szervizben!

Fülöp György rajzai

Csodaszarvasok

A mesére nosza hallgass:
Volt egyszer egy csodaszarvas,
Úgy futott az, mint a szélvész,
Alig látja, aki szétnéz.
De ki látja, fut nyomába,
Felhőt rúg a lova lába,
Vágtat érte, úsztat érte,
Nem nyugszik, míg el nem érte.
Az a szarvas — hallga, hallga! —
Hunort, Magyart idecsalta.

S nem mese ez, ide hallgass:
Csodatevőnk lett a szarvas.
Erdőnkben a szarvasbika
A kincsek legnagyobbika.
Agancsáról hírek szállnak
Négy sarkára a világnak.
Szarvasokhoz riporterek
Valósággal sereglenek.
Tart a riport órahosszat,
A bika is nyilatkozhat.

Mily csodát tesz ma a szarvas?
Álmunk tőle nyugodalmas.
Építünk pár vadászlakot
Erdeinkben imitt, amott.
Jön az Edgár meg a Dzsoni —
Jó agancs a magyarhoni.
A sok szarvas — hallga, hallga!
A valutát idecsalja.
Valutából jövőnk épül.
Megélünk mi agancs nélkül!

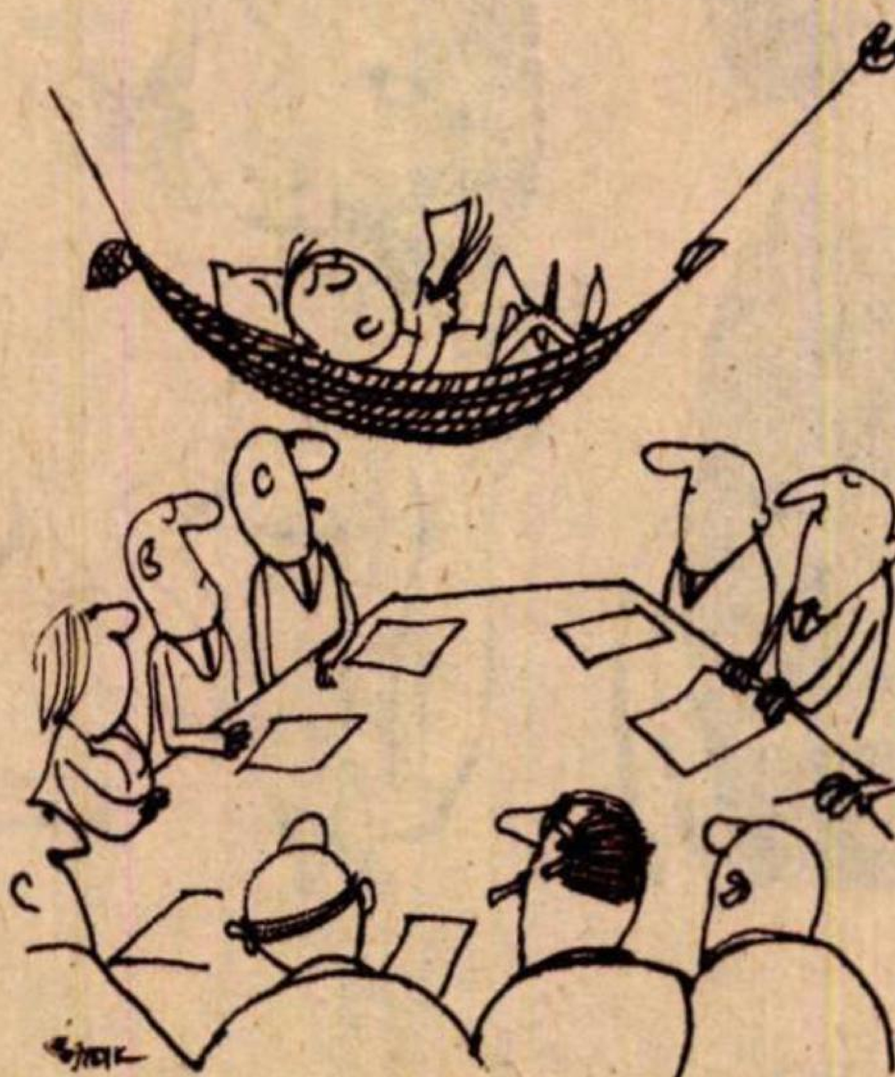
K. Tóth Lenke

Szakáll a divat

– Most látom, hogy egyforma nyakkendőtök van!

Hosszú értekezlet

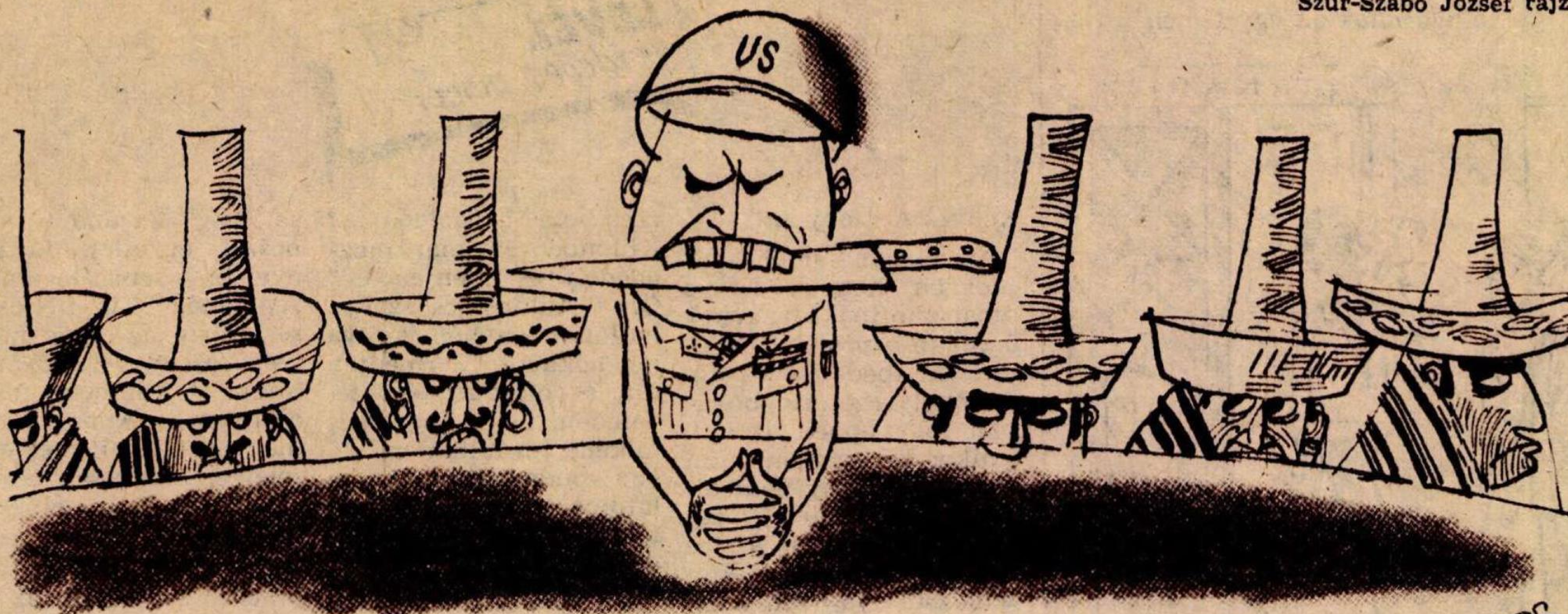

Újító kollektíva

Az Amerikai Államok Szervezete

Szűr-Szabó József rajza

Nagyon utálom, ha valaki fütyül a munkahelyemen. Ám alighogy leülök a rajztáblához, a jobboldali szomszédom máris fütyülni kezd. Így könnyebb neki a munka, én viszont dühöngök. Kopogok a ceruzámmal az asztalon. Erre a baloldali szomszédom, aki a kopogást nem bírja, zörgeti a rajzpapírt. A titkárnőnk pedig ezt nem szenvedheti. Feláll, az ablakhoz lép és az üveget kapargatja hosszú körmével. A kaparás miatt égnek áll a fénymásoló minden haja szála. Hogy kissé megnyugodjon és mérgesítse a többieket, elénekel egy dalt Vico Torriani műsorából. A hangja villámcsapás főmérnökünk kiváló hallására. Kivesz a gyufaskatulyából egy elfogott legyet és hagyja, hogy zümmögjön. Több se kell a műszaki rajzolók főnökének: utánozza a tehénbőgést. Ez azonban már az osztály legnyugodtabb emberének, az osztályvezetőnek is az idegeire megy: odalép a terem sarkán álló vassínhez és ráver a bronz tintatartóval. Így dolgozgatunk ebédidőig.

Ebéd után a jobboldali szomszédom még erőteljesebb fütyülésbe kezd. Én erősebben kopogok a ceruzámmal. A baloldali szomszédom még hangosabban zörgeti a rajzpapírt. A titkár-

Viktor Szlavkin:

Csendes munkahely

nőnk akkurátusan kapargatja az üveget. A fénymásoló előad egy dalt Yma Sumac műsorából. A főmérnök még két legyet ereszt ki a gyufaskatulyából. A műszaki rajzolók főnöke bőg, akár egy őrült tehén. Az osztályvezető veri a vassínt. Öt órakor a csengő is megszólal, mire a terem elcsöndesedik. Hazamegyünk. Pihenni.

Egy szép napon új munkatárs került az osztályunkra. Reggel kezdődött minden elölről. A szomszéd fütyült. Én kopogtam. A titkárnő kapargatott. A fénymásoló dalolt. A főmérnök legyeket zümmögtetett. A műszaki rajzolók főnöke bőgött. Az osztályvezető verte a vassínt. Az új fiú azonban hallgatott. Mi erősítettünk. Ő hallgatott. Azt hittük, hogy talán csak nem halljuk. Szomszédom abbahagyta a fütyülést, figyelt. Én se kopogtam, füleltem. A másik szomszédom felhagyott a zörgéssel. Utána abbamaradt a kapargálás, az éneklés, a légyzümmögés, a bőgés, a sínverés.

Osztályunkon hirtelen csönd lett. Nem maradt más hátra, mint dolgozni. S kitűnt, hogy ez még fárasztóbb, mint a különféle zajok. Öt órakor már alig álltam a lábamon. Így múlt el egy nap, kettő, három... Sokáig ezt nem lehetett kibírni, így hát hónap végén az új munkatársat a munkafegyelem megsértése címén elbocsátották.

Pető Miklós fordítása

Tipikus mai történet

— Képzeld, Povácsot letartóztatták!

— Szentisten, miért?

— Mert nyolc óra alatt akart Bécsből Pestre utazni.

— Hát már ezt sem szabad?

— No igen, de mind a nyolc óra aranyból volt, és Povács bevarrta őket a kalapjába...

EGY HIVATALBAN HALLOTTUK

— Gizike, bemehetek az igazgató elvtárshoz?

— Igen, de vigyázzon, mert ma tetőzik az öreg!

Ki tudja?

- Ez most modern zene vagy rossz a rádiód?

Vihar előtt

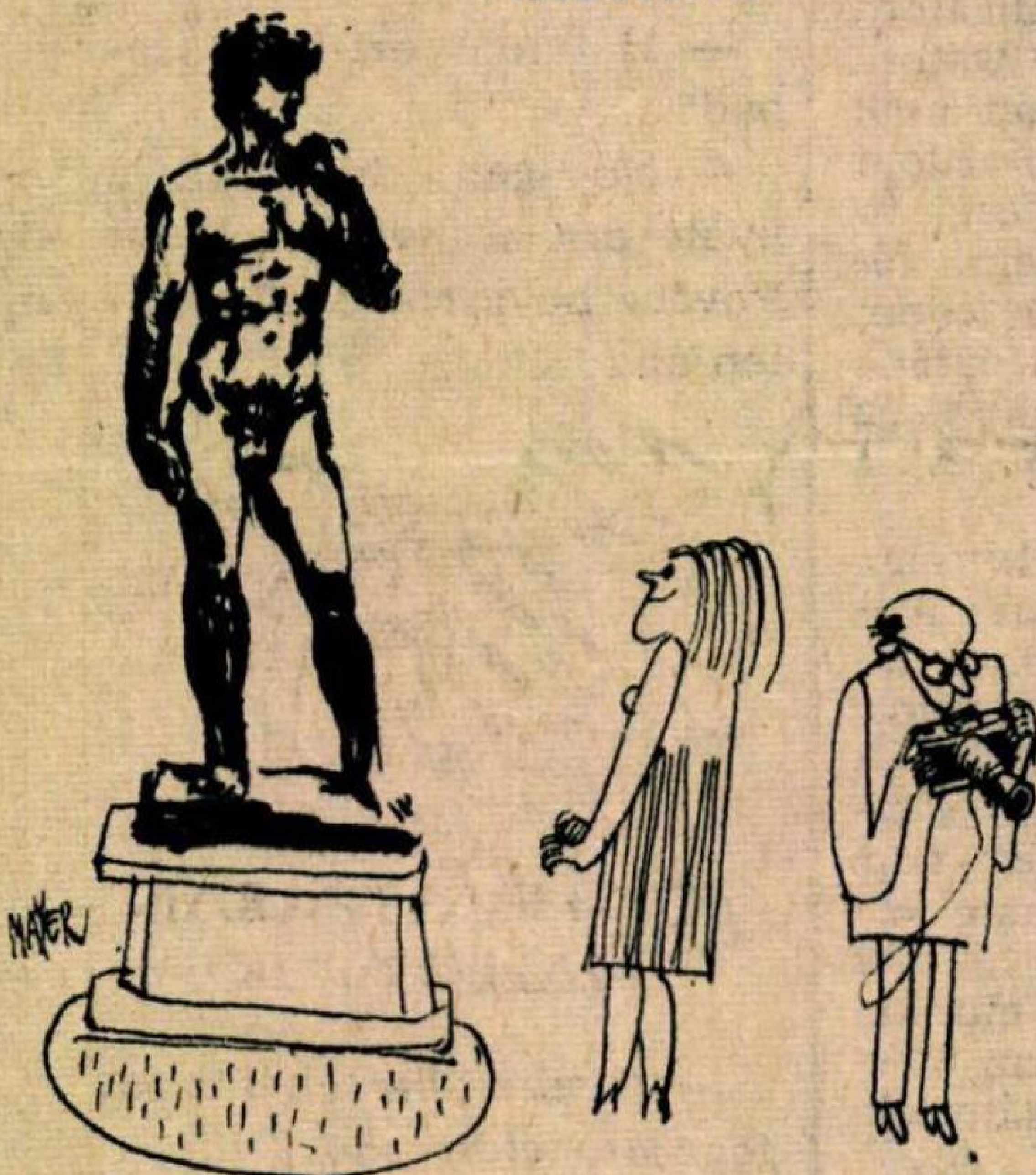
- Úgy érzem, orkán lesz!

Szigorlatok az egyetemen

– Pfű, ez meleg nap volt...

Nászutasok

LEVÉL az ideges pincérről

Kedves Asszonyom!

Levelében arról számol be, hogy a Kígyó utcai pantinás hírnévnek örvendő Apostolok étteremben ebédelt a minap. A főhelyiség első boxában már éppen fizetett, amikor két egészen fiatal külföldi kislány németül megkérdezte önt, megengedi-e, hogy az asztalához üljenek. Az étterem zsúfolva volt, s mi sem természetesebb, hogy ön ehhez magyaros vendégszeretettel adta hozzájárulását. A kedves külföldi kislányok barátságos mosollyal helyet foglaltak az asztalnál, majd arra kérték önt, hogy legyen segítségükre az ebéd megrendelésében. Kissé zavartan elmondták, hogy kiadós, nem drága ételt szeretnének fogyasztani, amiből ön azonnal megértette, hogy a két külföldi kislány takarékossági okokból ilyen takarékos. Ön lelkiismeretesen végignézte az étlapot és megrendelt két bográcsgulyást, egyenként tizenháromhatvanért, ami olcsó ugyan, de azért még sincs ingyen.

Ezután meglepő fordulat történt. A derék pincér kartárs a fogai között sziszegve a következő frappáns szöveggel lepte meg önt: „Nem kértem meg magát, hogy nekem tolmácsoljon, majd ha ráérek, akkor kiszolgálom őket. Minek avatkozik bele a dolgomba? Különben is már megebédelt és menjen el." Ön e különleges szöveg hallatán enyhén szólva meghökkent, dermedten ült, és most azt kérdi levelében, hogy hogyan és miként fordulhat ez elő egy budapesti vendéglátóipari egységben, de különösen az Apostoloknál.

Én megmagyarázom önnek.

Ez azért fordulhatott elő az Apostolok főhelyiségének jobb első boxában, mert Budapesten állandó frontátvonulás van, ami az embereket idegessé és ingerlékennyé teszi. A pincér kartárs is ezért nem tudott uralkodni magán és ezért sziszegett a fogai között. Az is idegesítette a pincér kartársat, hogy nem beszél egyetlen idegen nyelvet sem, mégis olyan helyre osztják be, mint az Apostolok, ahol számos külföldi vendég fordul meg. És az is idegesítette a pincér kartársat, hogy ha már ő nem beszél egyetlen idegen nyelven sem, legalább rendelnék el az illetékesek, hogy az olyan népszerű és udvariasságáról híres étteremben, mint amilyen az Apostolok, a magyaron kívül még egy nyelven tüntessék fel az étlapon az ételek elnevezését.

Idegesítette még a pincér kartársat az a szakmai gőgből fakadó restelkedés is, hogy a megrendeléshez, az ön személyében, egy másik vendégnek kellett beavatkoznia. Továbbá idegesítette a pincér kartársat az is, hogy ön a külföldi vendégek részére a legolcsóbb ételt rendelte meg, holott a tudatlan külföldi talán éppen a legdrágábbat rendelte volna. És bizonyára idegesítette a pincér kartársat a gondolat, hogy az a külföldi vendég, aki a legolcsóbb ételt rendeli, nyilván igen kevés borravalót ad, vagy talán még keveset sem.

Persze, ön is hibás, Asszonyom!

Mondta volna a két külföldi kislánynak, hogy nem tud németül, és akkor zavartalanul élvezhette volna az Apostolok kitűnő konyháját a főhelyiség jobb első boxában.

Földes György

Jucika és a modern Sámson

Pusztai Pál rajza

Kínos értekezlet

Szűr-Szabó József rajza

– Na, most mindent kiteregettem...

VÁLÓOK

Riasztó hírek érkeztek szerkesztőségünkbe N. városkából. B. Géza ötvenhárom éves, vezető beosztású közhivatalnok, tizenhét gyermek atyja, válni akar feleségétől, B. Gézánétól. Haladéktalanul leutaztunk N.-be, hogy a tett színhelyén vizsgáljuk ki a sajnálatos esetet.

B. Gézával egy termelői borkimérésben sikerült összetalálkoznunk. Eleinte kissé bizalmatlan, de amikor megtudja, hogy pesti

újságírók vagyunk, ömleni kezd belőle a szó. Mintha tizenöt esztendő felgyülemlett keserűségét egyszerre akarná kiönteni. S miközben a valaha jóvágású férfi (ma megtört aggastyán) beszél, feltárul előttünk egy szomorú családi tragédia drámája.

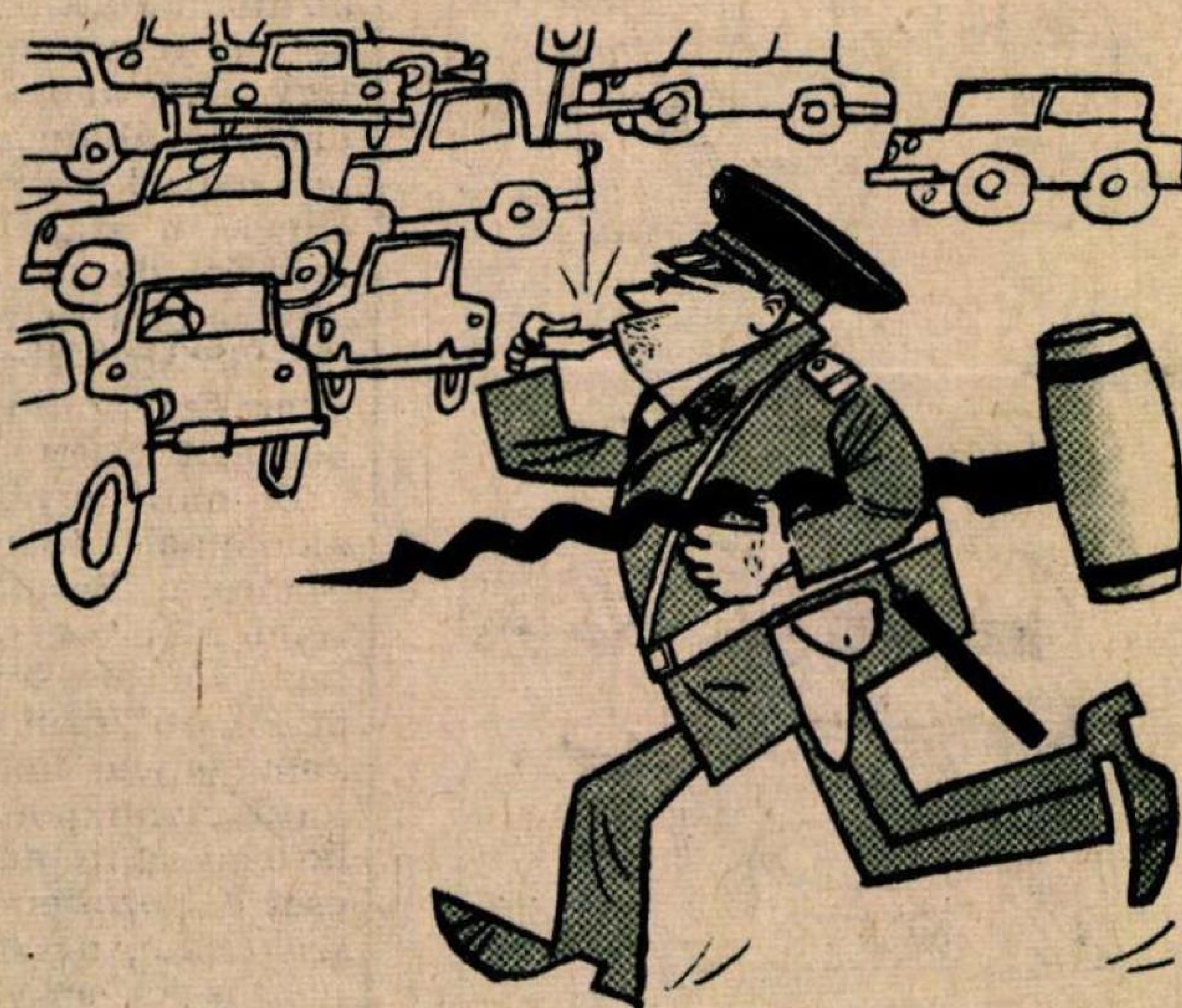
— Negyvenkilencben keltünk egybe — kezdi el-elcsukló hangon B. Géza —, tele hittel, reménységgel. És ez lett belőle... Pedig eleinte milyen jól megértettük egymást. Sajnos, az asszony nem tudott lépést tartani velem. Először leérettségizett a dolgozók gimnáziumában, majd elvégezte az esti egyetemet. A képzettségbeli különbség természetesen idővel szakadékot vont közénk. Míg engem teljesen leköt a munka meg a szórakozás, ő a hivatal mellett tanult, sőt apránként tizenhét gyereket is szült. Istenem, hogy fognak hiányozni nekem a gyerekek! Úgy megszoktam már őket. Persze, fizetem a tartásdíjat mind a tizenhét után, mint a pinty — ha muszáj! — s a meglett családapa könnycseppet dörzsöl szét a szeme sarkában. — Tudom, mi a kötelességem, no meg aztán a funkció is kötelez. Elvégre nekünk kell példát mutatnunk az egyszerű embereknek. Szóval, visszatérve a tragédiámra, én nem okolom mindenért a volt feleségemet. Magam is hibáztam. Talán. De inni csak akkor kezdtem, az egész város tanúsíthatja, amikor végleg bizonyossá vált, hogy elhidegült házastársi kapcsolatunkat lehetetlen újra felmelegíteni, és el kell válnunk mielőbb, ha törik, ha szakad. Alig másfél éve történt...

— Miért? Mi történt másfél éve?

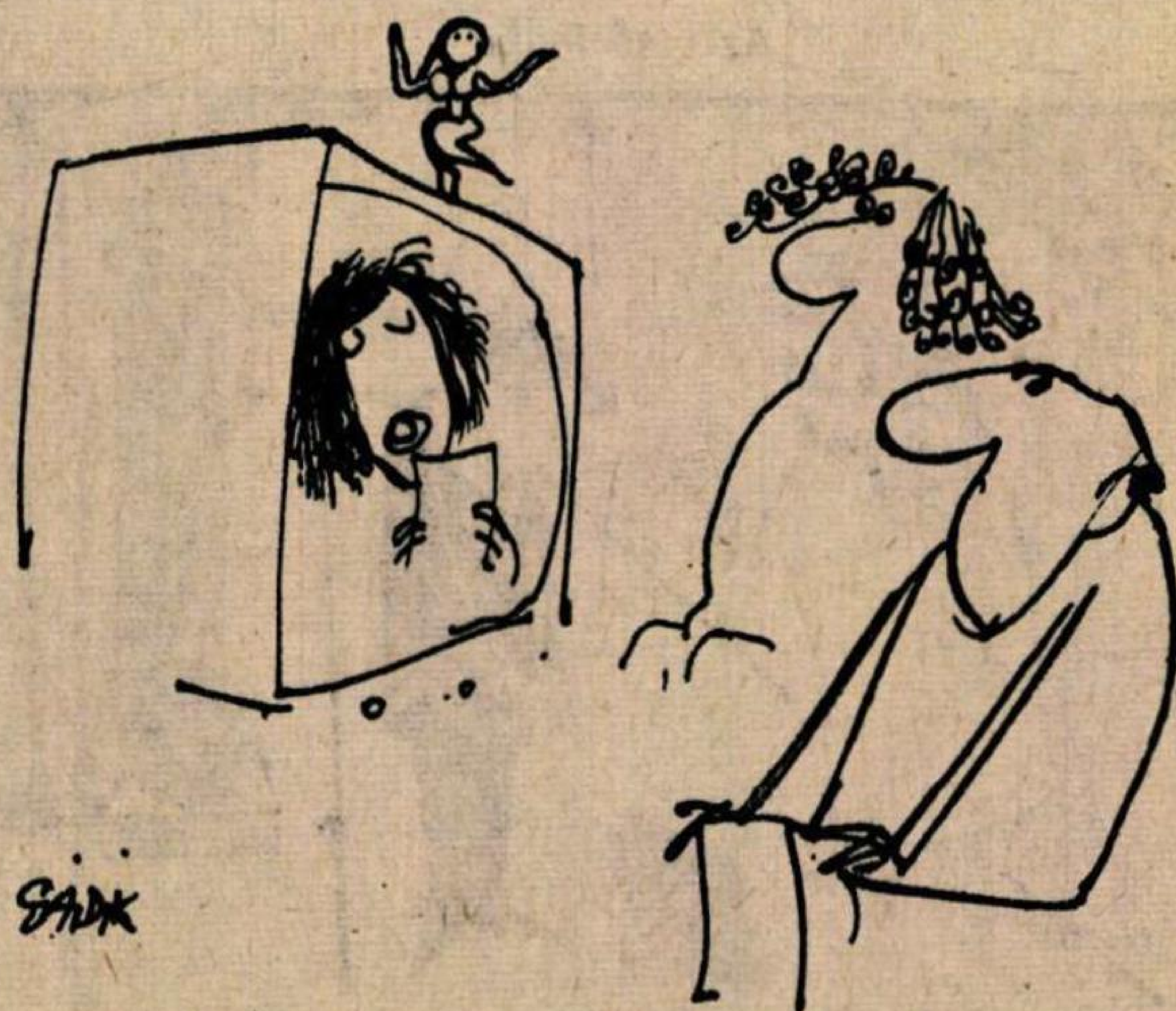
— Fülig beleszerettem K. Manciba, egy tündéri tizenhét éves elvált asszonykába!

Dalmáth Ferenc

Közlekedési dugó

Tévé-közvetítés

– Az adáshibát átvette Lengyelország, Románia, Csehszlovákia...

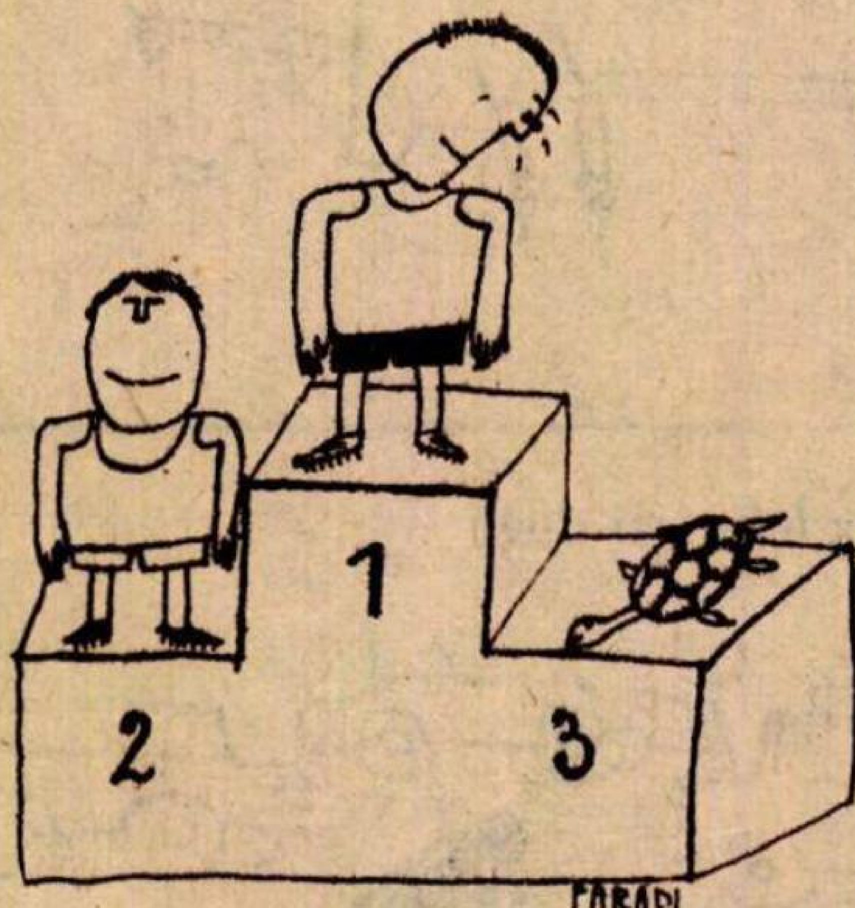
Minden cipőt elkapkodtak

A bürokrata munkába indul

Gyenge mezőny

Minőség

– Mondd, ettől meddig nem fogunk aludni?
– Amíg isszuk.

erős a szakállam

Borotválkozni nem megyek borbélyhoz, tízéves „szakállságom" alatt ötször ha borotvált idegen kéz.

Több oka van ennek. **Erős a szakállam és gyenge a bőröm, ráadásul az állam alatt ferdén nő a sörte; borbély engem nem tud megborotválni. Úgy nem, ahogyan kellene. Lefaraghatja az állam alját, akkor is borostás marad helyenként. Nem ismeri ennek a szakállnak az elintézési módját, de ideje sincs hozzá, hogy kipuhatolja és megbirkózzék vele. A borbély siet. Végső soron pedig anyagilag sem mindegy, én faragom-e a bőrömet vagy a szakma mestere.**

De most úgy adódott, hogy egy alkalommal áthárítsam a felelősséget Figaróra. Be kellett hozzá térnem, rendkívüli eset állt elő. Kicsit aggódtam, de amikor kiderült, hogy az öt Figaró közül éppen a lány jut nekem, enyhe káröröm fogott el. Na, most elválik, mit tud egy lány, aki borbélyságra adja a fejét. Mindenesetre közöltem vele, hogy erős a szakállam, a bőröm meg gyenge, és nem is jöttem volna be, ha nem muszáj. Elnézően mosolygott. Jó alaposan beszappanozott, teljesen szabályszerű mozdulatokkal. Aztán elkezdett fenni, többször váltogatva a lógó szíjat, és a kifeszített rövidet. Finoman fogott a borotvája. Félidőnél újra fente a kést, aztán lehúzta a baloldalt is. Határozott, de óvatos munkával, gondosan megborotvált. Nem ment könnyen, elég sokáig tartott, mert utána még javítgatta aprólékosan. Kedves bosszankodással bíbelődött.

— Maga hogy boldogult a katonaságnál? — kérdezte.

— Nem voltam katona — mondtam.

— Szerencséje. Nem tudott volna három perc alatt megborotválkozni.

— Hát nem. De éppen ezért nem vittek el. Méltányolta a sorozóbizottság, hogy ez rendkívüli szakáll.

A lány nevet. Megfésüli a hajamat, aztán így szól:

— Ha minden férfinak ilyen erős lenne a szakálla, abbahagynám a szakmát.

Bennem viszont az a vélemény alakult ki, hogy ha minden lány tudna borotválni, már 20 éves korombon megnősültem volna.

Gemenczi József

Az első lecke

– Büntetésből leírod kétszázszor, hogy az anyakönyvvezetőnek határozott igennel válaszolunk!...

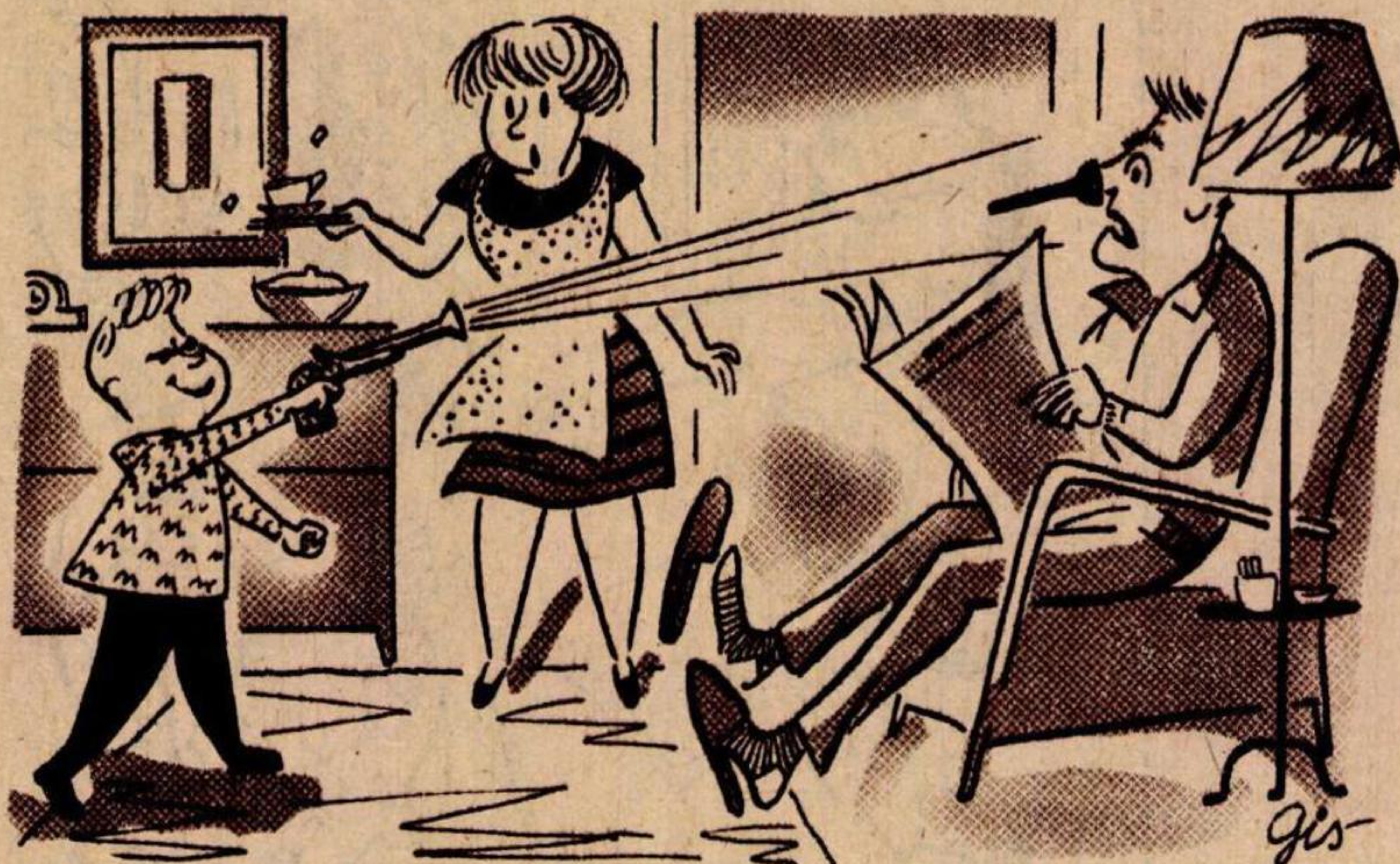
Nyaralási novella

– Majd mondja azt, asszonyom, hogy találta!...

Türelmetlenség

Szegő Gizi rajza

– Hát ez a gyerek már sohasem megy az úttörő táborba?

Akinek szívesen tapsoltunk

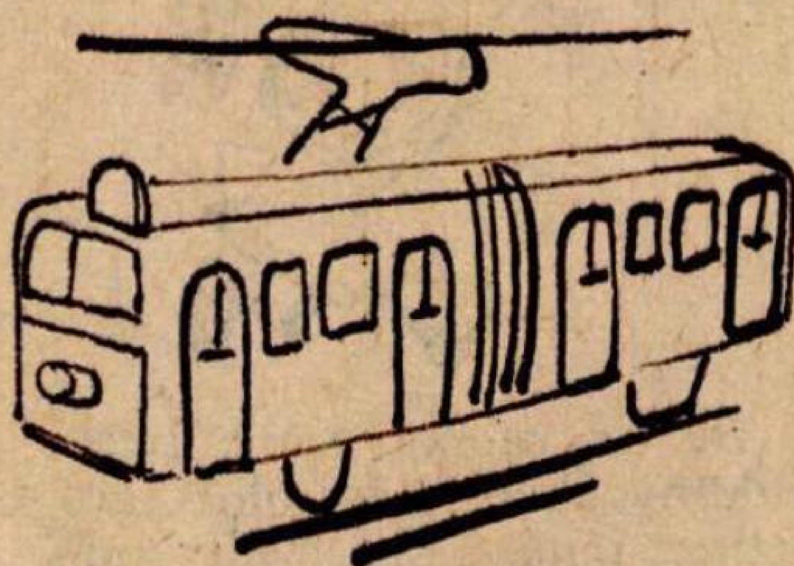

Louis Armstrong

Újítási javaslat

Nem arról van szó, mintha az illetékesek tétlenkednének, sőt készséggel elismerem, hogy az utóbbi hónapokban tevékenységük megélénkült. Szellemes megoldások születtek és születnek, de a fejlődés üteme nem kielégítő, a bevezetett újítások nem eléggé finoman árnyaltak, nem veszik kellően tekintetbe az utazóközönség sokféleségét, tagoltságát, speciális megoszlását.

Tisztában vagyok vele, hogy a fejlődés ütemét gazdasági tényezők és műszaki nehézségek fékezik. Magyarán szólva: kevés az ajtó az új, csuklós budapesti villamosokon. Ezen kell elsősorban változtatni! Öt ajtóval nem állhatjuk meg a helyünket a gyors, kényelmes villamosközlekedésért folyó világversenyben! Vágjunk új ajtókat az új kocsikra!

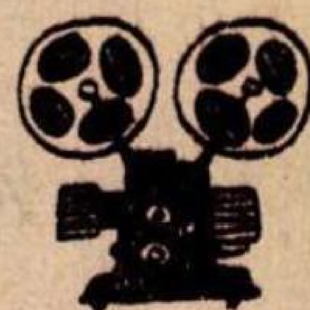
Tíz ajtó — ez a minimum!

Ebből három legyen a leszállóké, hét a felszállóké. Ez utóbbiak közül az első a fényképes bérlettel rendelkező, szőke hajú reformátusoknak szolgálna. A másodikon azok szállhatnának fel, akiknek hatforintos hetijegyük van és tudnak madárnyelven beszélni. Így: „Kevezivit csovokovolovom, evez mevegy ava Kevelevetivi fevelévé?" A harmadik ajtó az előreváltott vonaljeggyel rendelkező, szocialista szektorban dolgozó gyermekes anyáknak biztosítaná a felszállást, feltéve, ha gyermekeik száma páratlan, és általános tanulmányi előmenetelük 3,6 felett van. A negyedik ajtót azoknak a tortadísz-készítő kisiparosoknak kell fenntartani, akiknél nincs lőfegyver, csak egyszer szándékoznak átszállni, és érvényes újraoltási bizonyítvánnyal rendelkeznek. Ezen az ajtón közlekednének a brigádban dolgozó szemfelszedőnők, kútfúrók és ellető sertésgondozók is. Abban az esetben, ha a vonaljegyadagoló automatát veszik igénybe, készpénzfizetés ellenében. Akik az ötven fillért postai átutalással óhajtják két-három részletben törleszteni, azok az ötödik ajtón lépnének fel. A hatodik, az szolgálati ajtó lenne, a vezető, a kalauzok és ellenőrök zavartalan bejutását biztosítaná a kocsi belsejébe. És végül kell egy különleges hetedik ajtó, amelyik rázna, csípne, rúgna, káromkodna és semmi pénzért sem nyílna ki. Ezt használnák azok a közlekedési szakemberek, akik hivatásszerűen foglalkoznak a korszerű fel- és leszállás problémáinak tapintatos kikísérletezésével az új csuklós villamosokon.

(kürti)

KIS VERSEK

Filmkritika

Mi a moziba ketten mentünk,
vidáman öltve karba kart,
igaz, hogy a film szörnyű rossz volt,
de minket cseppet sem zavart.

Arab mese

Így szól Zulejka férjéhez kedvesen:
„Mehmed, egy bül-bül madarat hozz nekem,
oly édesen szól hajnaltájt a bül-bül!"
„Hoznék, galambom, hanem hát mibül-bül?"

Megint egy állatmese

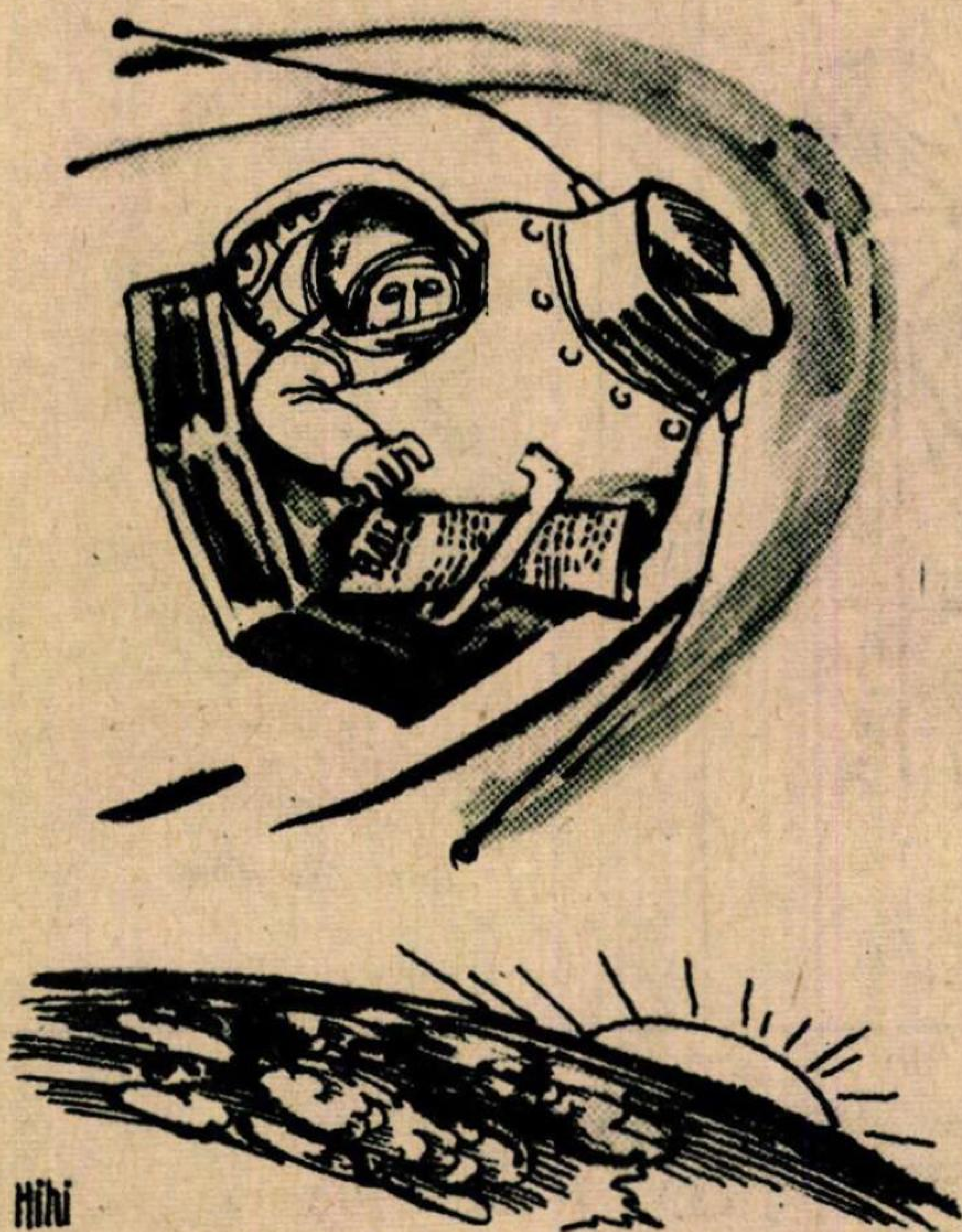
Az oroszlán és helyettese, a tigris,
aláírták a szegény bárány vesztét,
a hivatalból eltávolították,
és a gyomrukba tüstént áthelyezték.
Az ellenőrzés igazolta őket,
dicséretet is kaptak mind a ketten,
tettük helyes volt, mivelhogy a bárány,
tanúk szerint is, összeférhetetlen.

Darvas László

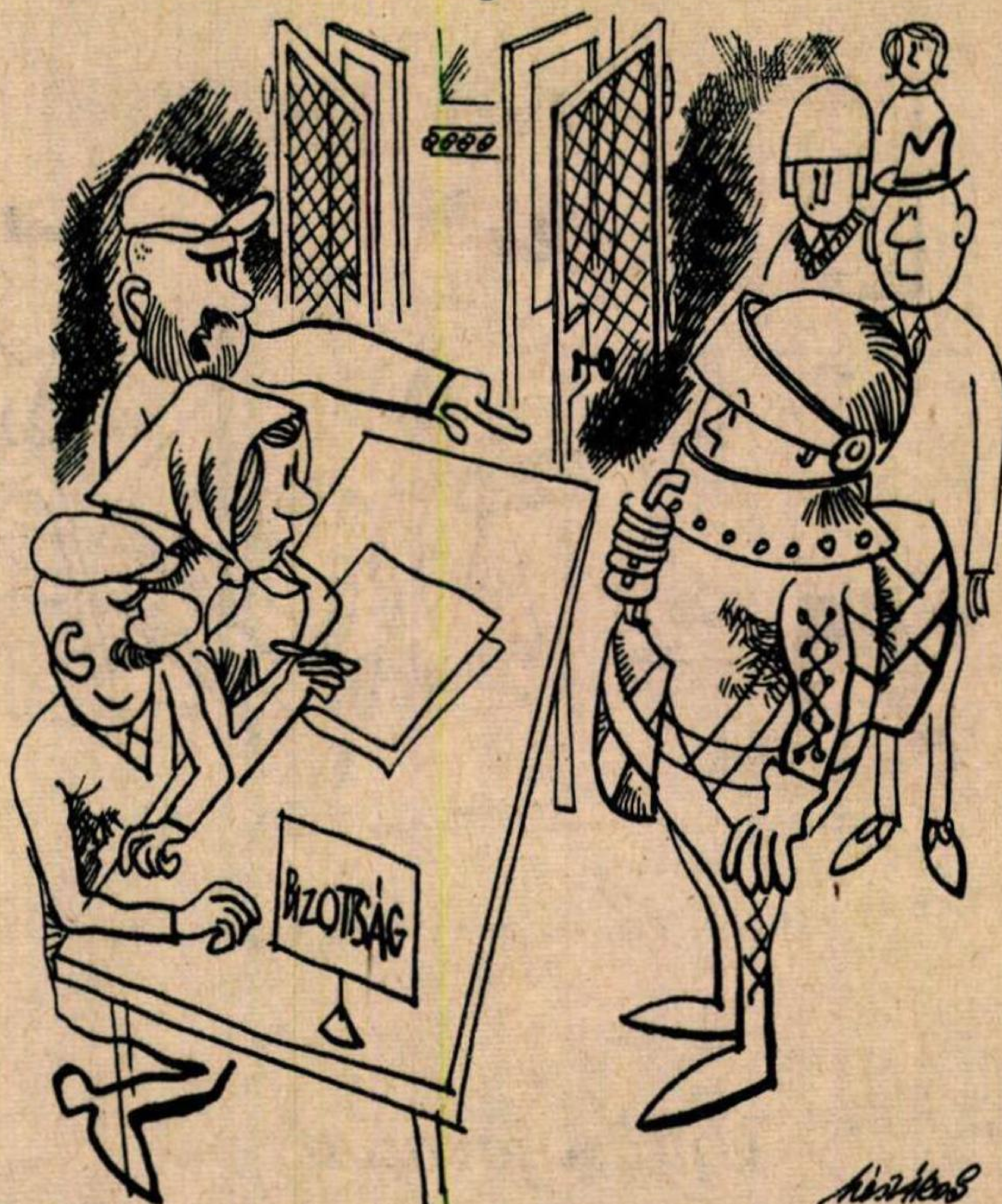
Kényelmes, könnyű viselet

Reggeli sajtó

Mindenkinek vizsgáznia kell a liftkulcsért

– Van igazolványa?

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Povács elmegy az ügyvédhez és elmondja, hogy válni akar a feleségétől.

– Miért? – kérdi az ügyvéd.

– Mert azt mondta nekem, hogy mamlasz.

– Ezt nem vállalhatom – mondja az ügyvéd –, mert ez nem válóok.

– Akkor elmegyek egy másik ügyvédhez.

Valóban elmegy egy másik ügyvédhez, ahol hajszálra lejátszódik ugyanez a jelenet, úgyhogy egy harmadik ügyvédhez is el kellett mennie. Ez a harmadik ügyvéd szintén megkérdezi tőle:

– Miért akar elválni?

– Mert a feleségem azt mondta nekem, hogy mamlasz.

– No jó, jó – faggatja az ügyvéd –, de hát miért mondta magának azt, hogy mamlasz?

– Hát, tudja, ügyvéd úr, – válaszolja Povács –, az úgy volt, hogy a múlt szerdán éppen akkor toppantam be a hálószobába, amikor egy ismeretlen úrral csókolózott. Én felháborodva felelősségre vontam: „Mit csinálsz te itt?!" És erre ő azt felelte: „Hát nem látod, te mamlasz?"

Hajótörés

– Tessék kérni!

Hogyan készül a szépirodalom?

[redacted]

KÖNYV, AMELY NINCSEN

Világszerte ismertek és megbecsültek múzeumi évkönyveink. E szép kiállítású, több nyelvű kiadványokban kutatóink beszámolnak – sokszor szenzációs eredményeket felmutató – munkásságukról.

Sok száz nagy külföldi múzeum küld értük cserébe értékes szakmunkákat s ez jelentős valuta-megtakarítást jelent. Ez örvendetes...

De ha valaki ezekből az évkönyvekből vásárolni szeretne, tanácstalan vállvonogatás a válasz. Budapesten egyetlen könyvkereskedés sem foglalkozik terjesztésükkel!

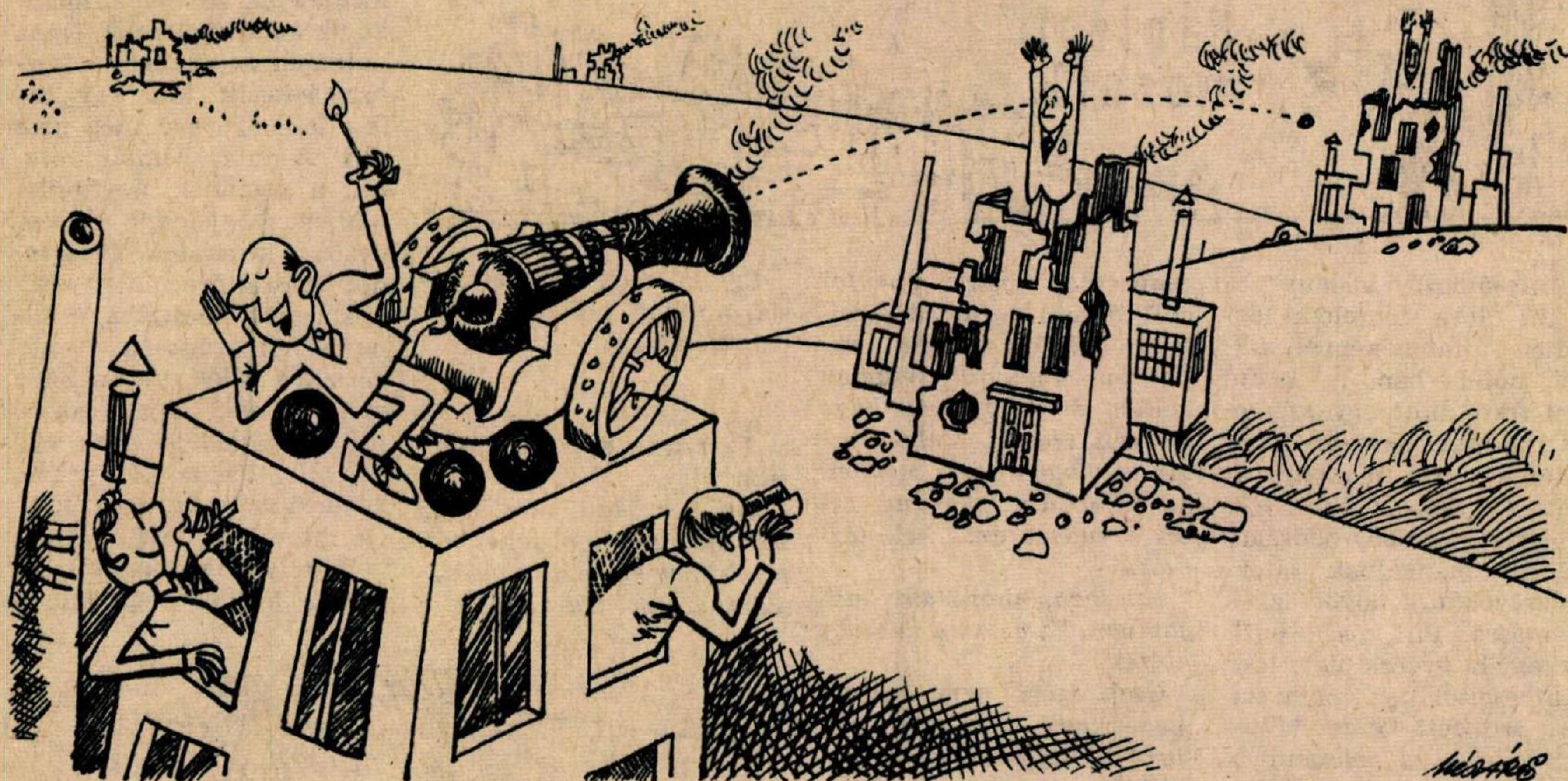
A képzőművészeti témájú évkönyveket a külföldi turisták is bizonyára örömest megvennék, de hol találhatnak rá? Sehol.

A Vörösmarty térnél van a Központi Múzeumi Propaganda Iroda, mintegy tíz kirakattal. Legalább az egyikbe tehetnének ki közülük néhányat. Esetleg árusíthatnák is őket.

(-de-)

Vállalatösszevonás

Mészáros András rajza

– Nyugalom! Megadták magukat. Nálunk lesz a központ!

Pesti tudósítónktól

Sporttárgyú beszélgetés:

— Nagyon nagy mérkőzés lehetett az FTC—Manchester United!

— Miből gondolod?

— Majdnem annyian voltak kint a Népstadionban, mint a Színészek—Újságírók mérkőzésen!

*

Istenem, de szép lenne, ha visszatérnénk a szép, egyszerű, értelmes magyar beszédhez! A beindítás, a kitárgyalás és a szájtátiság leküzdése után már új szóférgek fenyegetik nyelvünket. A kenyérgyári vezető „bélzet"-nek nevezi a kenyérbelet, a „-féleség" lassan az egyik legismertebb képzőnkké válik, s nem egy szónokunk szeretné „aláhúzni" azt, amit tulajdonképpen hangsúlyozni szeretne. Nem beszélve a Meteorológiai Intézetről, amely szerint „zivatartevékenységgel kapcsolatos szélélénkülés várható". De mikor várható a magyar nyelv „meghibásodásával" kapcsolatos nyelvművelési mozgalomélénkülés?

*

Ismeretes a falragaszokon olvasható kis versike:

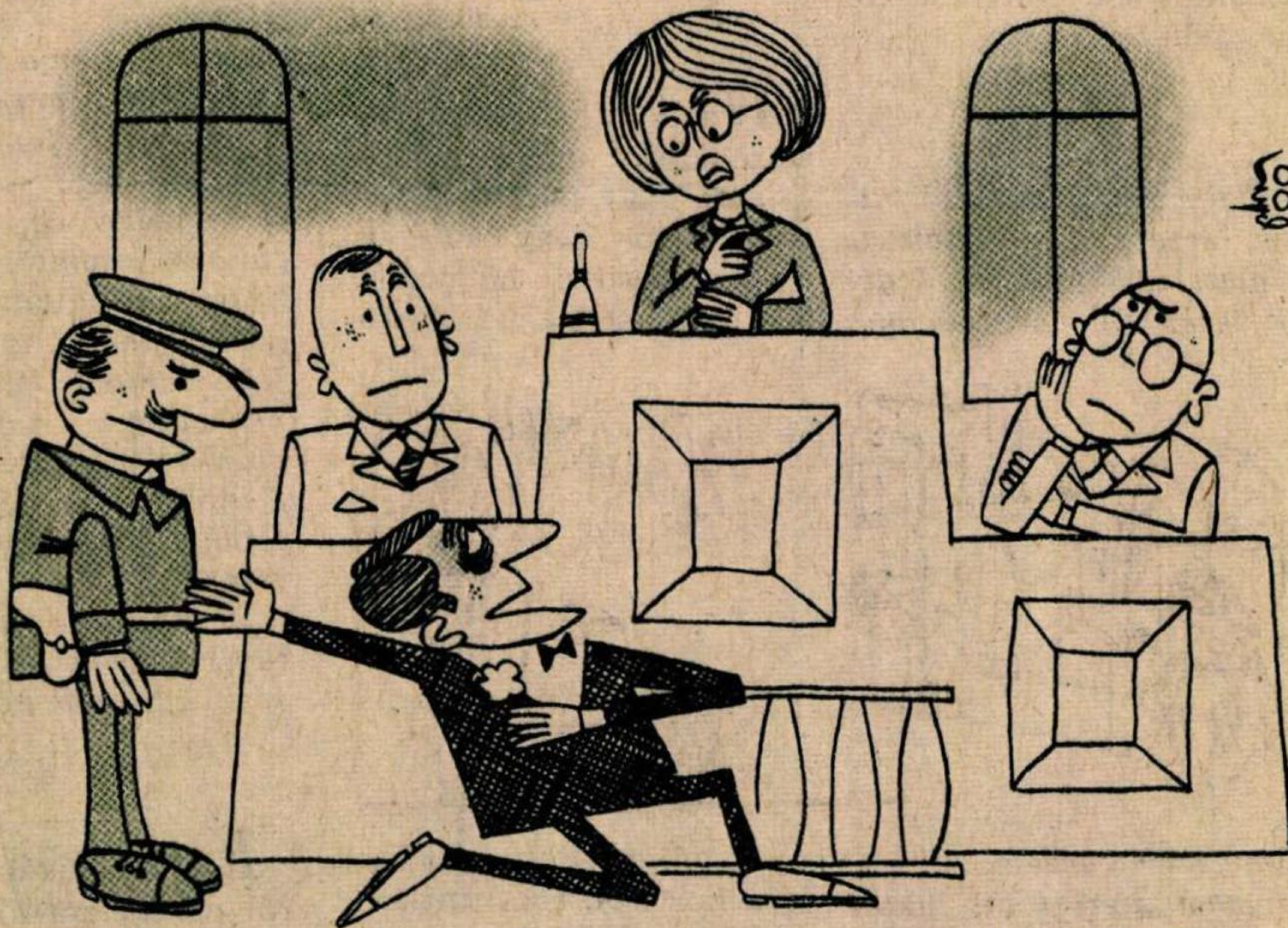
Kényelmesen élhet,
Dolgoznak a gépek!

Ami azt jelenti, hogy az ember nyugodtan pihenhet a padkán, gépek mosnak, varrnak, főznek, dolgoznak helyette, amíg csak el nem romlanak. Mert akkor megváltozik a helyzet, ami versben kifejezve körülbelül így fest:

Pihennek a gépek,
Javítják a népek...

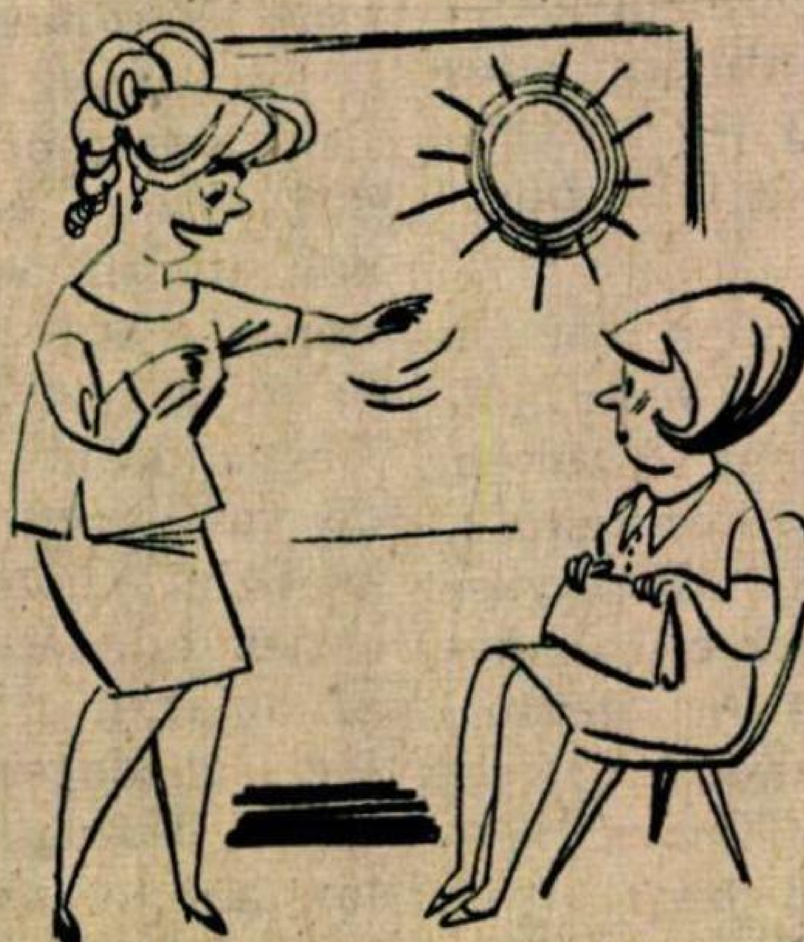
f. l.

Megrögzött házasságszédelgő

– Legyen a feleségem!

Női dolgok

– Ne feledd a szavadat!

....

Párizsi mozaik

Elsőáldozó kislány és kisfiú áll a templom lépcsőjén, ájtatos képpel, talpig hófehérben. A kisfiú úgy fest, mint egy szerzetes: kámzsa, derekán fehér kötél, kezében imakönyv. A papa fényképezi őket. Körülöttük cowboy-nadrágos srácok rohangálnak: játékpisztolyokkal lövöldöznek egymásra. Piff, paff, puff! Az egyik gyerek úgy tesz, mintha eltalálták volna: hasára szorított kézzel tántorogni kezd, és beletántorodik a képbe. A papa üvölt: elrontották a felvételt. Az elsőáldozó kislány és a kisfiú lesütött szemmel, mozdulatlanul áll a lépcső tetején.

Semmit sem vettek észre a tragédiából.

*

Szemerkél az eső, de nem érzem. Egy hatalmas fa alatt üldögélek a Vogézek terén. A huszonegyes

számú házat nézem. Az útikönyvem szerint ott lakott Richelieu bíboros. Öt perc múlva úgy érzem: nem lakott, hanem lakik. Figyelem a kaput: hátha kijön, és megláthatom. Tíz perc múlva elhatározom, ha valaki csúnyán néz rám, kihívom párbajra. Ki én! Tudom, hogy a bíboros megtiltotta a párbajt, de én a király testőre vagyok és...

Gyorsan felállok, és elmegyek.

A történelmi levegő, úgy látszik nem tesz jót nekem.

*

Egy ékszerüzlet kirakatában fedeztem fel azt a tíz centiméter hosszú, ébenfából készült, arannyal díszített m é r e g d r á g a *rudacskát, amelyről képtelen voltam megállapítani, hogy mi célt szolgál. Valaki aztán elmagyarázta nekem: ha telefonálni akarunk, ezzel a rudacskával kell tárcsázni.*

Ez igen, mondtam magamban. Ez aztán a hasznos holmi!

Csak azért nem vettem meg, mert már van egy ilyen telefontárcsázóm. A mutatóujjam. Igaz, hogy elég régen megvan már, és nem olyan elegáns, mint az, és nincs aranyból, de azért sajnálom eldobni.

Úgy a kezemhez nőtt.

*

Ha valahol megálltam nézelődni, biztos voltam benne, hogy perceken belül megérkezik egy autóbusz, éltes amerikai hölgyekkel. Korukat meghazudtoló für-

geséggel, csivitelve szállnak le a kocsiról, elkattintják a fényképezőgépüket, aztán korukat meghazudtoló fürgeséggel visszakúsznak a kocsiba, és elszáguldanak. A következő percben ismét befut egy szállítmány éltes amerikai hölgy, le a buszról, fényképezés, fel a buszra, el.

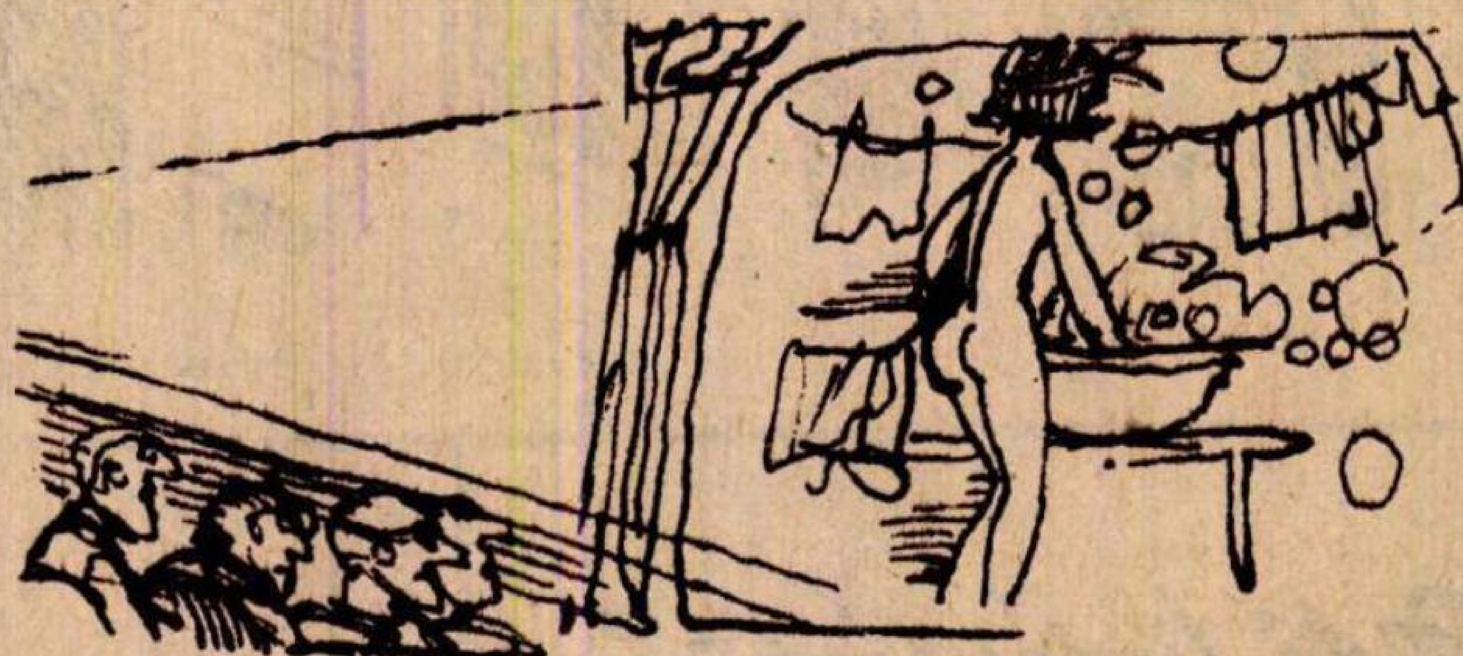
Egyszer azonban az is megesett, hogy nem jöttek... Bevallom őszintén, idegeskedni kezdtem... Idegenforgalmi látványosság, és nincsenek éltes amerikai hölgyek? Az lehetetlen! Vagy talán... Rossz rágondolni... Csak nem történt valami baj?... Ez az óriási forgalom...

Egy kő esett le a szívemről, amikor befutott velük az autóbusz.

*

Részlet egy sztriptízfilmből:

Egy fiatal lány mos. Hogy mit mos, azt nem lehet látni, de nagyon vidám és nagyon szorgalmas, egyem a

szívit. A menyecske annyira belejön a munkába, hogy a ruháját is leveti, és zsupsz, bele a lavórba. Öröm nézni egy ilyen szorgalmas teremtést. Lehet is nézni elölről, hátulról. Amikor a ruháját is kimosta, a fehérneműre került a sor. El voltam ragadtatva a munkatempójától... Előre is dőltem a széken, hogy jobban láthassam a munkatempóját...

A nézőtéren hatan ültünk: három francia tengerész, két cseh turista és én.

*

Egy kis kávéház teraszáról nézegetem a járókelőket. Nincs ennél nagyobb szórakozás. A szemem, mint valami rejtett kamera, filmet készít Párizsról. De nemcsak az embereket, a szédítő forgalmat bámulom, hanem a szemben levő bőröndös üzletet is. A tulajdonos ott áll az ajtóban, és napozik. Egy segéd a kirakatüveg réztokját fényesíti. Negyedórája figyelek már, de a vevő még nem lépte át az üzlet küszöbét. A tulaj, ennek ellenére, elégedetten áll az ajtóban, és valószínűleg gazdagszik. Fél óra múlva bemegy a boltba, talán azért, hogy legyen valami forgalom. Vevő sehol. Miből él ez az ember? Nem értem. Kisvártatva ismét megjelenik, és nekitámaszkodik az ajtófélfának. Néha utánanéz egy nőnek, és közben ásítozik. Már egy óra is eltelt, és vevő még nem jött. A tulaj bekiált valamit a segédnek, az futólépésben megjelenik. Átrendezik a kirakatot. Vevő sehol. Másfél óra múlva a főnök beül a kocsijába, és elhajtat. Arcáról csak úgy sugárzik a jólét. Vajon hova megy? Lehet, hogy eszébe jutott, milyen jó lenne egy kis villa Párizs környékén, és most azt megy megvenni. De mibül? Mibül?

Rejtély. Azt hiszem, sohasem fogom megérteni.

Holnap hazautazom... Repülővel... Ezekkel a repülőkkel mindig történik valami, az ember annyi mindenfélét olvas az újságban, de én nem aggódom, egy cseppet sem aggódom. A Sacre Coeurben kaptam egy röpcédulát, amelyen különböző imaszövegek olvashatók... Igaz, hogy materialista vagyok, de sebaj! A röpcédulán olyan fohász is található, amely kizárólag hitetlenek számára készült, és csakis azoknak szabad elmondani.

Elteszem a cédulákat a tárcámba. Für alle Fälle. Ahogy franciául mondják.

Mikes György

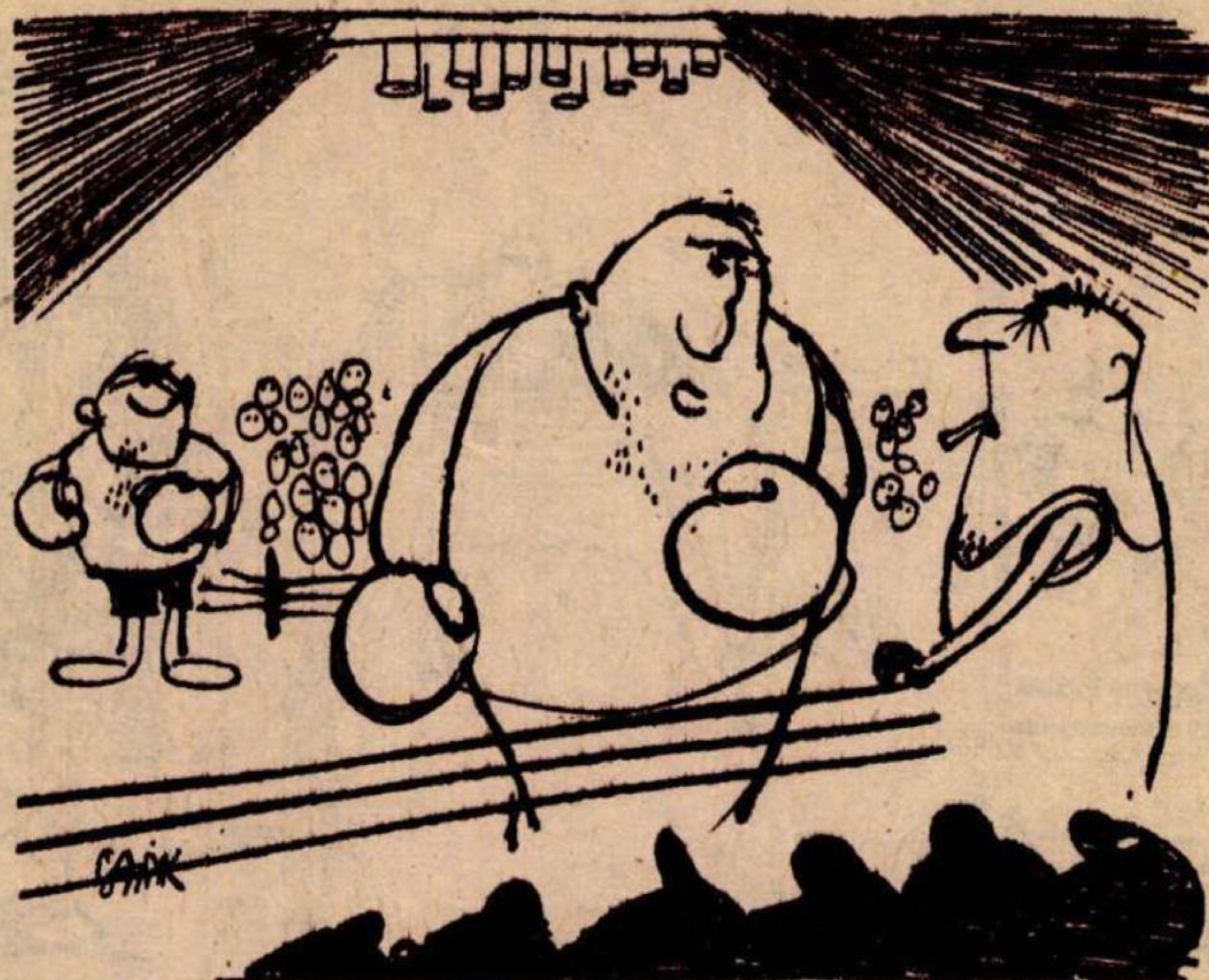

Családi örömök

...jár a baba, jár...

Profi-boksz

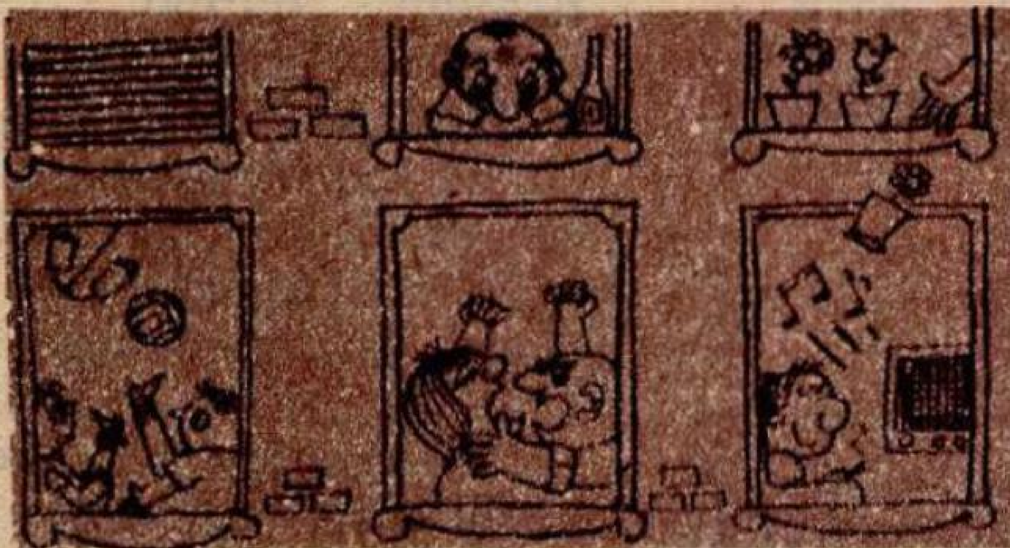
– Mondja, melyikünk is fog győzni?

VENDÉGSZOLGÁLAT

Kissé zajos és olykor „zűrös" pesti bérház a Stég utca 9/b. alatti palota, ahol lakom. Lakóinak összetétele vegyes. Jó néhányan családi és egyéb botrányokkal színesítik szürke hétköznapjaikat. A döntő fordulatot a ház életében özvegy Cinóber Dezsőnének köszönhetjük, aki a második emelet huszonnégyben lakik, különbejáratú, kétszoba összkomfortos, szépen berendezett lakásában. Férje, az idő előtt jobblétre szenderült tengerészkapitány, kellemes, meleg otthont hagyott hátra. Bár özvegy Cinóber Dezsőné még csak alig valamivel járt túl a hatvanon, nem óhajtott ismét férjhez menni. De egy bús özvegynek is jól jön egy kis mellékjövedelem, ezért özvegy Cinóberné az Ibusz fizetővendégszolgálatának felajánlotta egyik szobáját.

Elsőként egy svéd kereskedelmi utazó, bizonyos Dag Jöndström jelentkezett a Stég utca 9/b-ben, hogy ideiglenesen belépjen a pesti bérház kollektívájába. A rokonszenves svéd férfit pillanatok alatt megkedveltük. Amikor éjjel negyed háromkor Klepcsányiné bömbölve követelte a gyerektartási díjat volt férjétől, mi tört németséggel elmagyaráztuk svéd barátunknak, hogy semmi ok az aggodalomra, csak egy színészházaspár próbálja a „Táppénzes csábító" című színmű nagyjelenetét.

Másnap azonban a házmegbízott lakógyűlést hívott össze. Elkeseredett hangú felszólalások hangzottak el. Végül is határozatot hoztunk: megengedhetetlen, hogy a néhány nap múlva hazájába visszautazó svéd állampolgár rossz híreket vigyen rólunk Stockholmba. Ezért ünnepélyesen felszólítottuk Klepcsányiékat, néhány napra függesszék fel veszekedésüket, mert ártanak vele a magyarok jó hírének a nagyvilágban.

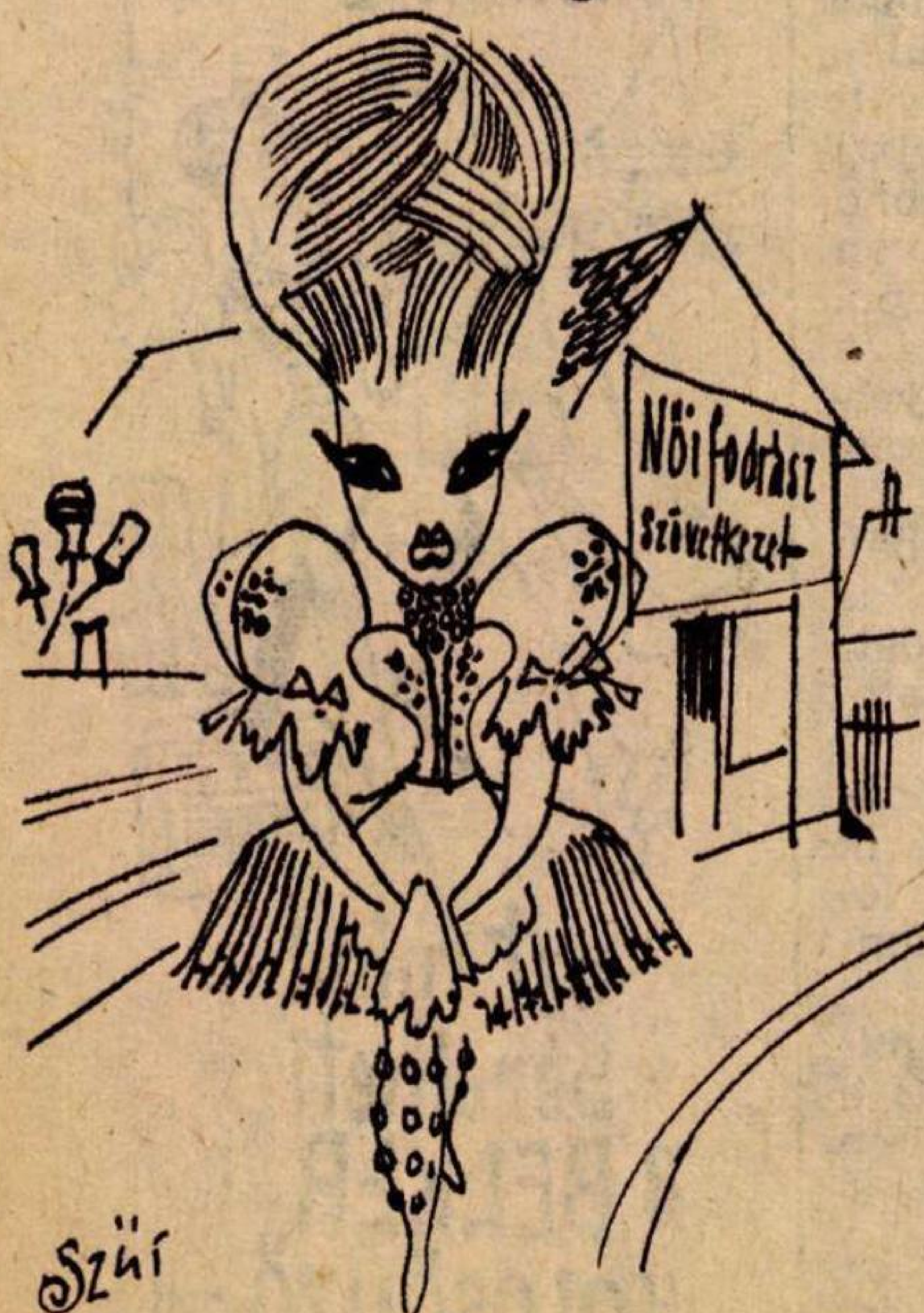
A svéd vendég távozása után, egy szabadságát töltő japán kerékpárműszerész, bizonyos Joshura Yokama költözött a Stég utca 9/b-be. A végtelenül udvarias, kicsi emberke a ház kedvence lett. Szabóék a földszint négyből elhatározták, hogy egyelőre még nem válnak. A közös szerzemény elosztásával járó hangoskodások megzavarták volna a japán vendég nyugalmát. Sőt, az első emelet tízből Derecskei, aki állandóan bömböltette a rádióját, fülhallgatós készüléket szerzett be. A japán vendég elutazása előtt kijelentette, ilyen kedves, figyelmes, udvarias emberekkel még Tokióban sem találkozott. Vargányi, a házmegbízott könnyes szemmel mondott köszönetet a dicséretért, aztán a vendég elutazása után felrohant a második emeletre, hogy szétválassza a Mladonácz-házaspárt, mielőtt nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket szereznének.

Másnap reggel megjelent özvegy Cinóber Dezsőnénél az új fizetővendég, egy szimpatikus kelmefestő a Bahama szigetcsoportról. Ennek nyomán ismét megnyugodtak a kedélyek. De a vendég mindössze egyetlen éjszakát töltött Budapesten, aztán továbbutazott Indonéziába.

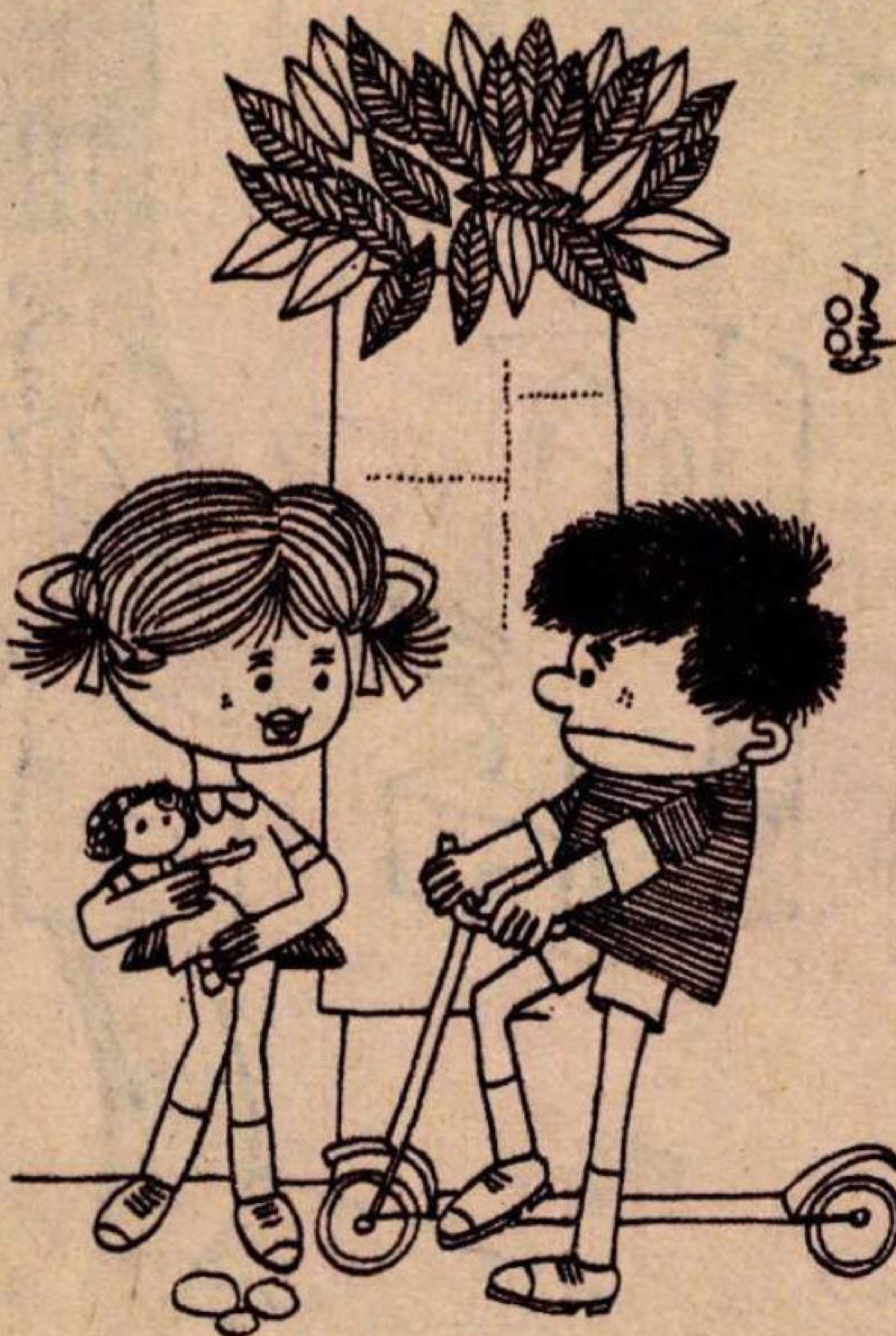
Pillanatnyilag rendkívül válságos helyzetben vagyunk. A Stég utca 9/b. ott áll egyetlen külföldi vendég nélkül. A részeges Latusek az alagsorból, – aki a nagyvilágban való jó hírünk érdekében absztinenciát fogadott – ismét inni kezdett. Tegnap is elázva találtunk rá a mosókonyhában. Özvegy Cinóber Dezsőné most nyugtatgat minket, hogy kisüt még a nap felettünk. Azóta a ház lakói izgatottan lesnek a kapu felé, mikor tűnik fel a Mali Köztársaság egy állampolgára, vagy egy turista a távoli Grúziából, hogy üdvös jelenlétével csendet és nyugalmat hozzon a Stég utca 9/b-nek.

Galambos Szilveszter

Eltűnőben a falu és a város közötti különbség

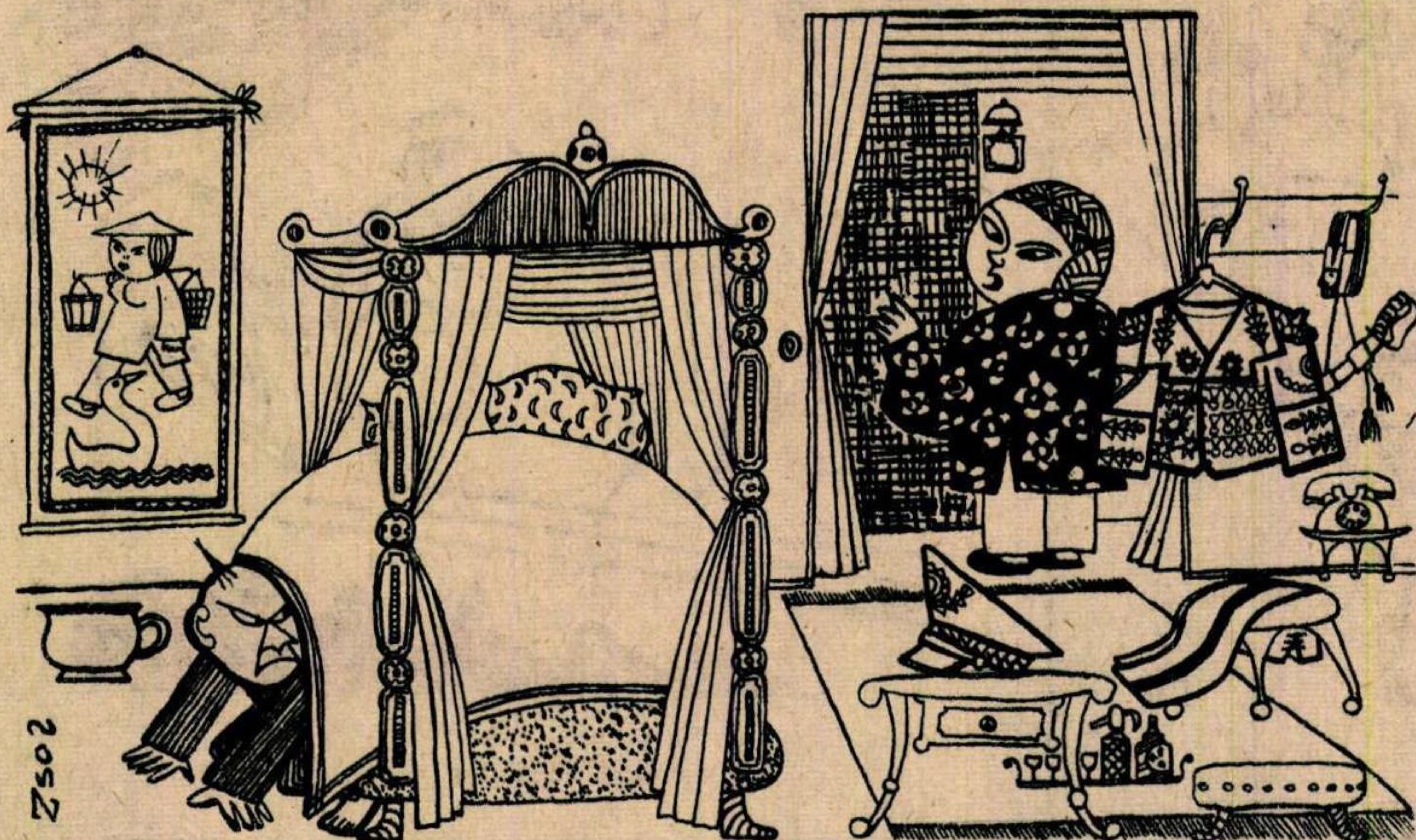

Gyermekszerelem

– Mondd, Pisti, az én szüleimnél fogunk lakni, vagy a tieidnél?

Saigoni reggel

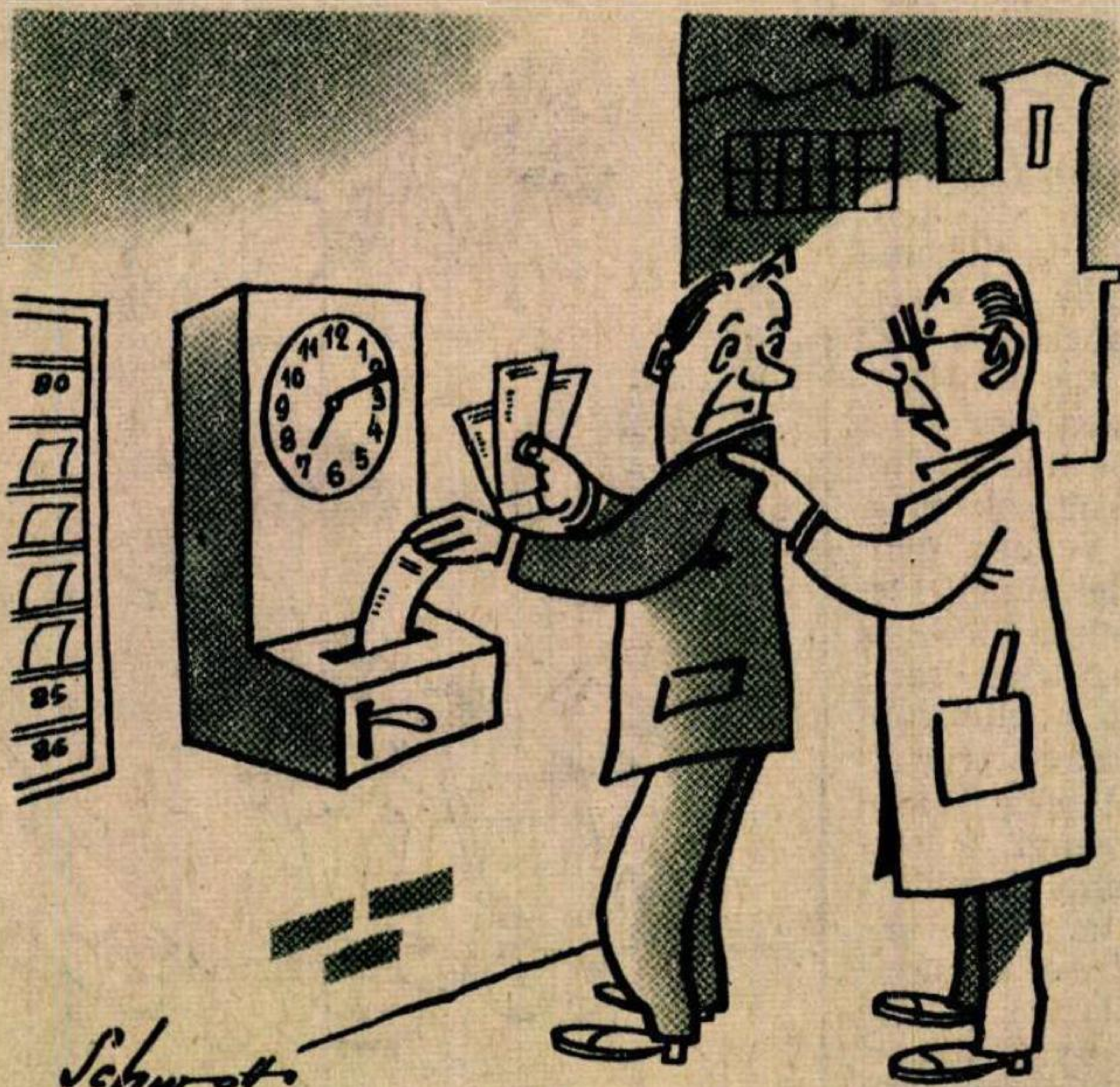
– Előjöhetsz! A takarítónő jött, nem a partizánok!

Szerkesztőségben

– Mancika, akar velem osztozni a halhatatlanságban? Akkor írja le az aktuális bökversemet.

Elkésett intelem

– Ha már ennyi ember helyett bélyegez, akkor legalább ne késsen el!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

INTÉZKEDTEK

A Művégtaggyár (Gyógyászati Segédeszközök Gyára), amely hosszú ideig szűk helyiségekben, mostoha körülmények között dolgozott, két éve gyönyörű, korszerű új otthont kapott a Dózsa György úton. Már az első látogatók tapasztalhatták, hogy a tervezők mindenre gondoltak: tágas hall, büfé teszi könnyebbé a várakozást.

Az előcsarnokban nyilvános telefonfülke is van. Ez nagyon fontos! Ide sok mankós, botos ember jár. Milyen jó lesz ez a telefonfülke, innen lehet majd taxit rendelni, mert az kell. Igen, KELL, csupa nagy betűvel, és nem kényelemszeretetből.

Hanem egy kis baj már kezdetben adódott. Fülke volt ugyan, de nem volt benne telefon. — Nem baj — gondoltam magamban —, majd lesz. Addig is van itt a portán egy telefon, ezen fel lehet tárcsázni a hat darab kettest. Üggyel-bajjal ugyan, de használhattuk.

Szerettem volna azonban már birtokba venni a kis fülkét, mely fennen hirdette magáról: nyilvános telefon.

Éreztem, hogy előbb-utóbb majd csak történik valami. Elvégre minek legyen ott egy üres telefonfülke.

És valóban történt! A minap ismét oda vezérelt a sorsom. Rögtön észrevettem a változást. *A portán levő telefont is leszerelték!*

Dr. R. Gy.

Nyaralási interurbán

– Apucikám, úgy unatkozom nélküled . . .

Erdei Sándor rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Jutalom helyett...

Az embert általában, ha valami hasznos dolgot cselekszik, megdicsérik. Mondom, általában. De nem mindig. Van, amikor büntetik.

Így járt a fancsali Egyetértés Termelőszövetkezet elnöke is, aki bizony nem tételezett fel ennyi visszásságot a világban. Ugyanis a szövetkezet nagy fába vágta a fejszét. A hasznavehetetlen, erózió rombolta területeket gyümölcsös telepítésével akarta megváltoztatni, hasznossá tenni.

A téesz szándékát mindenki örömmel üdvözölte. A talajvédelmi tervet a földművelésügyi miniszter maga írta alá, a terveket pedig az OMI készítette.

A munkákat megkezdték, s az 1962-ben telepített gyümölcsös jövőre — 1966-ra — már termőre fordul. Még egy év, s a két és félmillió forintos befektetés megkezdi az adósság törlesztését, s a fancsaliak helyes elgondolásainak bizonyítását.

Mindenki azt gondolná, hogy az elnök nehéz és felelősségteljes munkája jutalmat érdemel. Ehelyett azonban hatszáz forintos büntetéssel sújtották! Az indok: nem kérte meg a művelési-ág megváltoztatásához szükséges engedélyt, ugyanis 25 holdon felüli telepítéshez külön miniszteri engedély szükséges.

Ki gondolná, hogy az FM által jóváhagyott tervek megvalósításához még külön, a jóváhagyás után is engedély kell? Hiszen ez a legteljesebb bürokrácia lenne, amely ellen évek óta harcolunk!

Nem is annyira a 600 forint büntetés bántja az elnököt, mint maga a tény, hogy ilyesmi még előfordulhat.

Nem akart ő ezért jutalmat, de büntetést igazán nem várt!

Juhász Judit
Miskolc

Hiábavaló út

– Nagyon elkelnél a téeszben, édes unokám!
– Fiatal vagyok én még ahhoz, nagyapó!

A levélhordó

Levélhordó ő, ki bejárta a körzetét naponta
S megelégedésre a kártyák, levelek árját ontja,
Levélhordó ő, jó híreket s bús híreket hord széjjel
S örömöt varázsol a szívekbe utalványos pénzzel.

Most külföldre utazott az ott élő rokonaihoz
S postát az elutazott levélhordó fürge neje hoz,
Ám ő, aki most postát hord levélhordó ura helyett,
Panaszolja: a levélhordó nem ír neki levelet!

Gömöri Jenő Tamás

SAJNOS...

Nem közölhető kéziratot küldtek:

G. József, Kecskemét. – O. Ede, Környebánya. – H. Andrásné, Bp. XVIII., Kölcsey u. – P. Gábor, Bp. XV., Naspolya u. – M. Jenő, Kéthely. – Zs. Erika, Szeged. – B. Józsefné, Bp. XIII., Fürst S. u. – B. Ferenc, Bp. XIII., Mohács u. – K. Lajos, Berettyóújfalu. – C. Károly, Nagykáta. – S. Judit, Eger. – D. Péter, Dunaújváros. – K. Ernő, Gyöngyös. – B. Rózsa, Pötréte. – M. Ernő, Hajdúnánás. – Cs. Lajos, Bp. I., Hattyú u. – E. Géza, Bp. XIX., Hungária út. – G. Miklós, Miskolc. – K. Endre, Nyírbátor. – O. Gergely, Debrecen. – K. János, Vác.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Nyílt levél

a 43. sz. Állami Építőipari Vállalat igazgatójához

Kedves igazgató elvtárs!

Tekintettel arra, hogy az építőipar nehézségeit nemcsak mint a lágymányosi lakótelep új lakástulajdonosa, hanem egyébként is ismerem, az apró hibák miatt igazán nem zavarnám. Mert hol nem fordul elő, hogy letörik a kilincs, leszakad a roletta, hullanak a csempék, csöpögnek a vízcsapok, potyog a vakolat, s az ajtók nyílnak, csukódnak – önmaguktól!

Van azonban egy említésre méltó dolog: ez az ablak. A műszaki átvétel során, rámutatva a deformálódott ablakkeretekre, elismerésemet fejeztem ki megbízottjuknak, mondván: sikeresen oldották meg a négyszög körösítésének problémáját. Megbízottjuk megnyugtatott, hogy semmi különös, a hibák majd ezután jelentkeznek, megérthetem, hogy amíg a hiba nem jelentkezik, addig kijavítani sem lehet.

Akkor sem történt semmi különös, amikor riadt telefonálásomra két elsősegélynyújtó kőműves érkezett, és segítettek a bútorokat átrendezni, minél messzebb az ablaktól. Ugyanis a közel 4 méteres ablaktok mindenestül megindult a szoba belseje felé, s az Állami Biztosító joggal vádolhatott volna gondatlansággal, ha a fotelekre, asztalra, heverőre és a vendégek fejére zuhanva a biztosított ablaküvegek összetörnek.

A rövid hurcolkodás után még rövidebb hibaelhárítás következett, és a hozzáértő javítók közölték: ez persze nem végleges, az egészet ki kell majd cserélni, nyáron, ha szép idő lesz és nem fúj a szél.

Azt ugyanis elfelejtettem megemlíteni, hogy az ablaktokot annak idején elfelejtették ékelni, rögzíteni, ezért a téli szelek egyszerűen kifújták fészkéből.

Az emberséges és önkritikus intézkedésnek halvány gyanúja ébredt fel bennem vagy két hónapja, amikor a hibajegyzék összeállítását és leadását kérték. Közben olvastam az újságban, hogy vállalatuk az épülő házgyár problémáival foglalatoskodik. Valószínűleg ezért nem értek rá megtekinteni az újra lábrakelt 4 méteres ablaktokot, pedig becsületemre mondom, érdekes látvány, és, úgy látszik, követendő is: a konyhaablak tokja legalábbis követte a szobai példáját.

Akkor még ön nem tudhatta, én sem sejthettem, hogy fővárosunkat a bársony legyek és az esők inváziója árasztja el. Az ablakréseken befurakodó legyeket még csak agyonütöttük, de a vízzel nehezebben boldogultunk. A szövetkezeti lakásszerződés paragrafusait hiába tanulmányoztam, utalást nem találtam arra, hogy a lakástulajdonos kötelessége esőzés idején szivacsokkal, rongyokkal gátat építeni és küzdeni az ár ellen, ami a mai árvízvédelmi technikát tekintve, eléggé elavult módszernek is tekinthető.

Kedves Igazgató elvtárs! Félek, hogy vállalatának felső vezetőségét a történtek esetleg mégis nyugtalanítják. Ezt elkerülendő, megtiszteltetés lenne számomra, ha a közeljövőben ön főmérnökével, építésvezetőjével, művezetőjével, és az összes illetékesekkel együtt felkeresné összkomfortos hideg-meleg „folyóvizes" lakásomat.

Polgár Tamás
Lágymányosi lakótelep
S/7. C. épület

Ezt olvastuk

Erős hadfiak

Az Ország-Világ által fényképen bemutatott fiatal amerikai őrmester mindenesetre a világ legerősebb katonája, kezében ugyanis két *hatvan milliméteres* géppuskával sétál. A hatvan milliméteres lövedék akkora és olyan súlyos, mint az a „mag", melyet a kisebbfajta ágyú köpköd ki magából. Bizony, több mázsányi lehet a géppuska, mely ekkora patronokkal táplálkozik. A hadászatban azonban egyáltalában nem ritkaság a szokottnál jóval erősebb hadfi, hiszen Kinizsi Pál annak idején mindkét kezében egy-egy erőszakos külső behatások következtében időnek előtte elhalálozott törökkel ropta nevezetes táncát a rigómezei csata sikeres befejezése után. A két teljesítmény összehasonlítását, sajnos, megnehezíti, hogy az igazhitű kontyosok kaliberét nem jegyezte fel a hadtörténet.

Mellé kukkantottak

A TV Kukkantó-vetélkedőjének során bemutatták a legendás tudós professzor Hatvanit, egy korszerű Wimshurst-féle dörzselektromos gép mellett ülve. A debreceni egyetem hajdani, a XVIII. században élt professzora már réges-régen halott volt, amikor a társaságában bemutatott gép alkotójának talán még az apja sem született meg. Ennek alapján arra is el lehetünk készülve, hogy a Kukkantó műsorában legközelebb Tinódi Lantos Sebestyént láthatjuk, amint tranzisztoros gitáron kíséri hősi sanzonjait.

Átlag

A Rádió és Televízió Újságban olvastuk: „Tavaly *158 ezer* rádiót *158 millió* forintért vásároltak meg, vagyis az *átlagos ár 1632 forint* volt."

A cikk megjelenése óta éjt nappallá téve böngészünk a matematikai szakkönyvekben, de mindeddig nem találtunk rá arra a rendkívüli átlagszámítási eljárásra, amelynek segélyével a fentebbi eredmény megszületett.

Százalék

A magyar posta 150 svéd gyártmányú, modern, ugrókocsis naplózógépet szerzett be. Erről ír az Esti Hírlap, és megállapítja, hogy a kézi könyvelés megszüntetésével 15—20 százalékkal gyorsul a pénzfelvétel. „A gyakorlat szerint eddig országosan hat percet kellett várakozni a pénzfeladásnál, most egy perc alatt végez egy-egy ügyfél."

Reméljük, hogy svéd ugrókocsis naplózógépek nem ugranak be ennek a százalékszámításnak, és továbbra sem 15—20 százalékkal, hanem a kézi könyvelésnél hatszorta gyorsabban végzik el a pénzfelvételt.

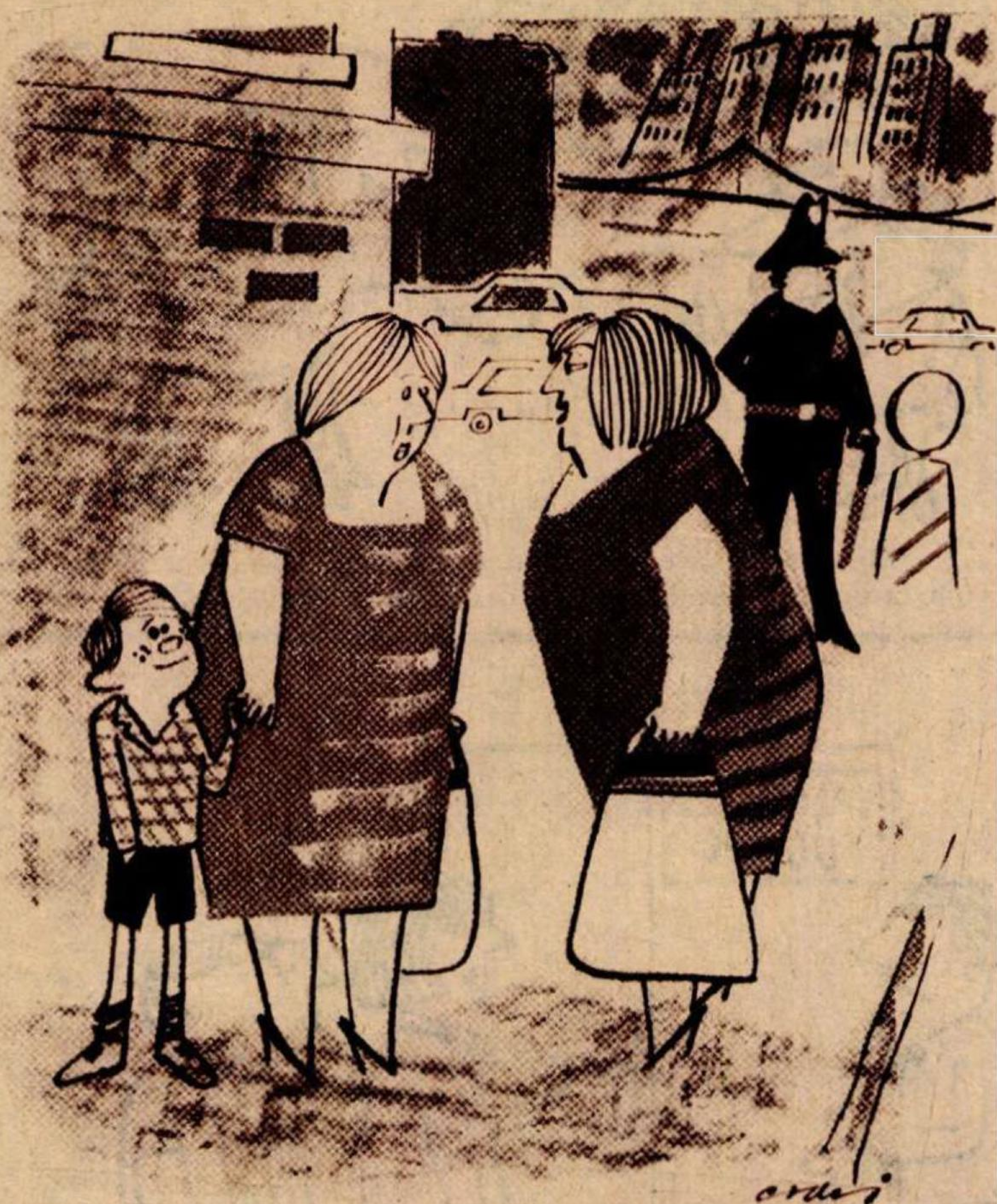
Dr. Árgus

Romantika

– Melletted leszek, jóban-rosszban . . .

New York-i beszélgetés

– Szerencsés asszony maga, Mrs. Brown, világot járt fiai vannak. Az egyik Dominikában, a másik Dél-Vietnamban...

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mitől fáj a fejük?

A nyakig érő restanciától.

B. E.

Nem tudom. Ez egy teljesen öncélú, sematikus, a tömegektől elszakadt, formalista, köldöknéző, szubjektivista, befelé forduló, l'art pour l'art, kispolgári, absztrakt és nagyon kellemetlen fejfájás.

F. L.

Hétfőn, szerdán és pénteken azzal az elhatározással ébredek, hogy rendet csinálok az országban. Ilyenkor nem fáj a fejem. Kedden, csütörtökön és szombaton viszont nagyon fáj a fejem, mert nem sikerült az előző napi tervemet teljesen megvalósítanom. Vasárnap antineuralgicát szedek: készülök a következő hétre.

F. Gy.

A Karilltól.

G. Sz.

Attól, hogy a jövő szerdán egy állami bizottság előtt vizsgázom liftkezelésből.

K. A.

A falak mindig nekimennek a fejemnek.

M. Gy.

Attól a gondolattól, hogy feleségem egészen másra akarja majd költeni a pénzt, ha a lottón ötös találatunk lesz.

P. L.

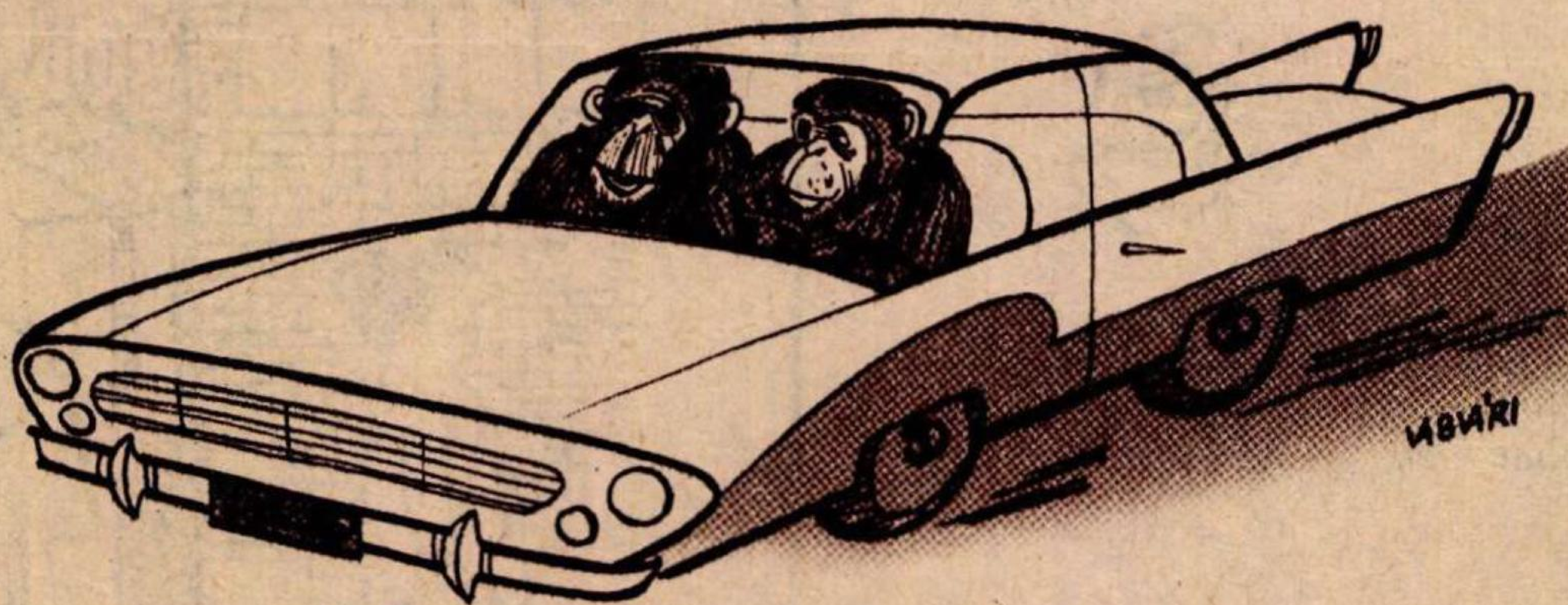
Gyakran elkallódik a fejem, begurul a kredenc alá, vagy otthagyom valahol, előfordul, hogy napokig észre sem veszem, hogy nincsen meg. Amikor aztán előkerül, és visszateszem a nyakamra, akkor szokott fájni.

S. P.

KÖNYVET ÍRT AZ IFJÚ CHAPLIN

Mr. Michael Chaplin, a nagy Chaplin 19 éves fiacskája, aki Londonban hosszabb ideig munkanélküli segélyen tengődött, most megírta önéletrajzát. A kiadó szerint az önéletrajz *„őszinte, izgalmas és hihetetlenül nyíltszívű."* El lehet képzelni, mi mindenen ment keresztül ez a hosszúhajú, szakállas naplopó, aki már majdnem húszéves!

Gőg

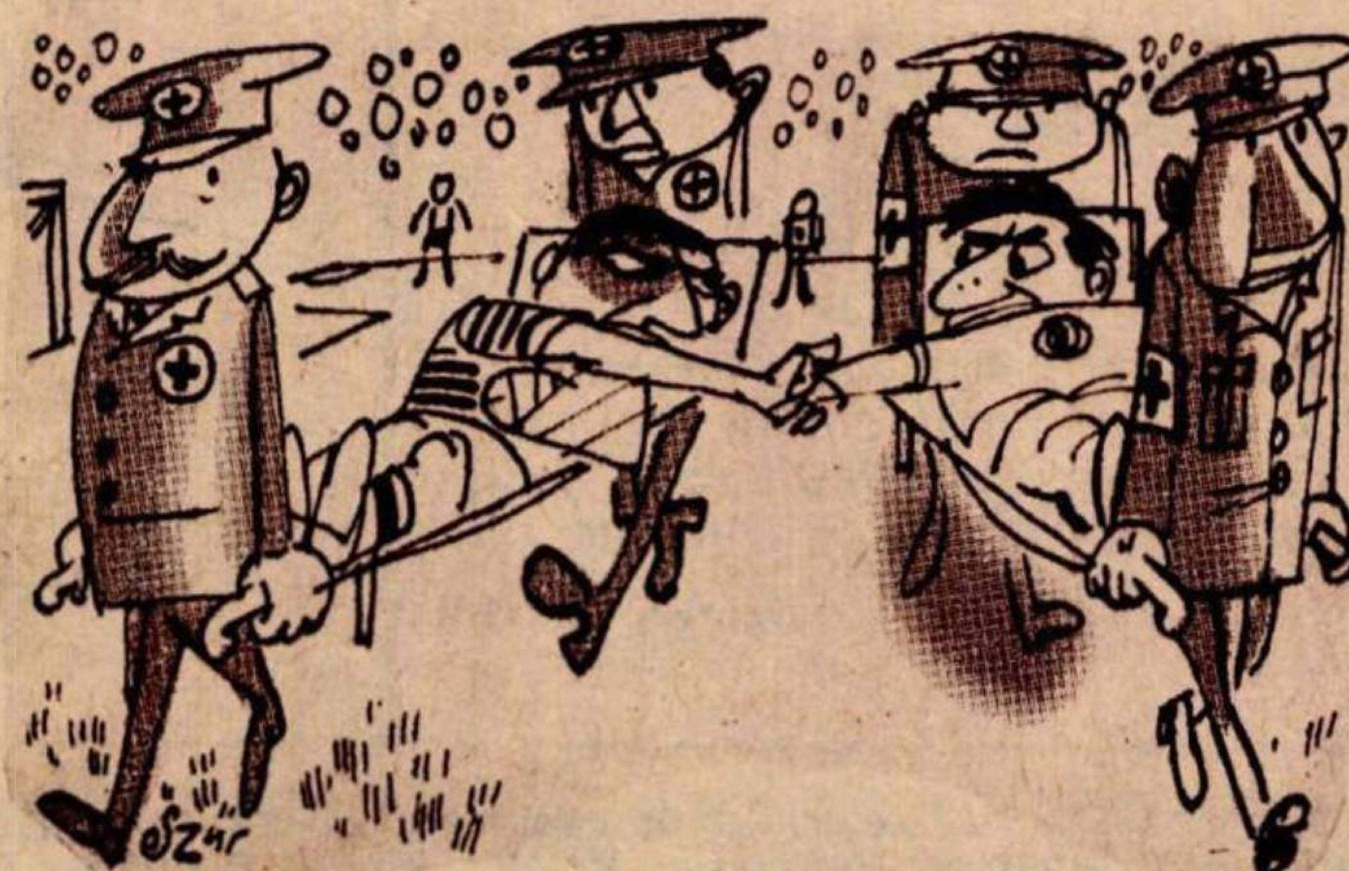

– Tudod, akinek nincs kocsija, az nem is ember...

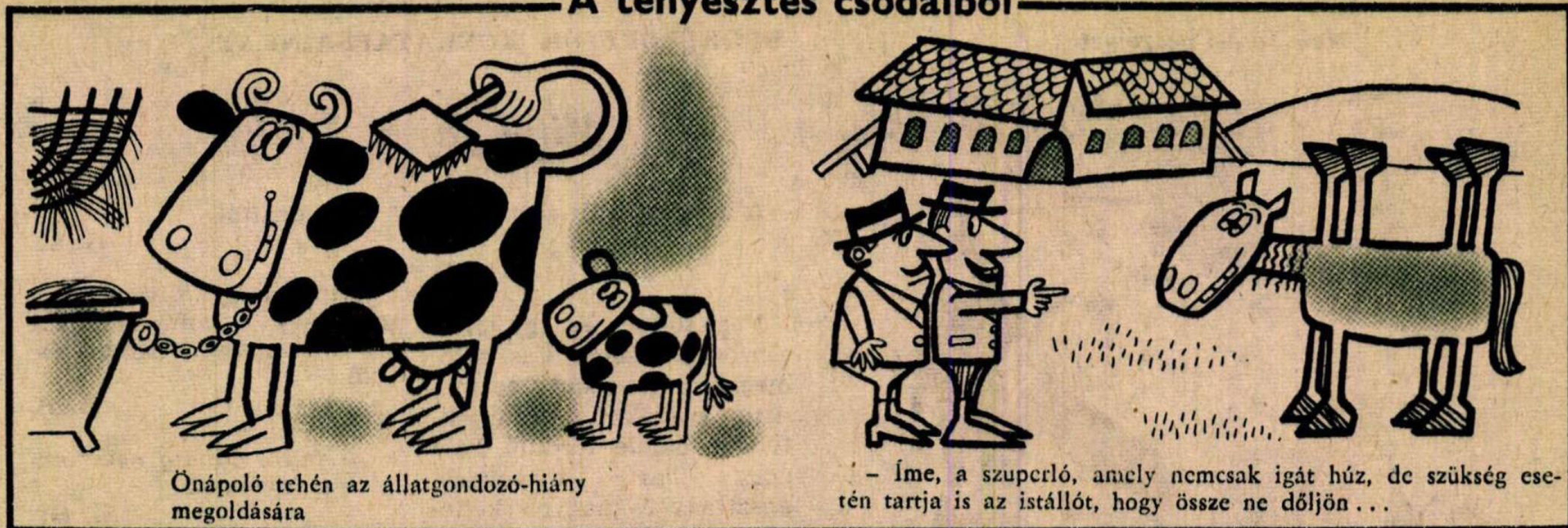
Fogadalomtétel

Sportszerű kézfogás

A tenyésztés csodáiból

Önápoló tehén az állatgondozó-hiány megoldására

– Íme, a szuperló, amely nemcsak igát húz, de szükség esetén tartja is az istállót, hogy össze ne dőljön ...

Útinapló

VÁLASZ FIZETVE

A pályaudvaron kérdezte kurtán
egy ismerős: „Hogy vagy?" és – otthagyott.
Még este felcsöngettem interurbán,
hogy válaszoljak néki: „Jól vagyok!"

HATÁR

Vámház, sorompó. Zászlót fúj a szél.
A papírokat vizsgálja a rendőr.
Nini! madár röppen a végtelenből
és neki nem kell vízum, útlevél.

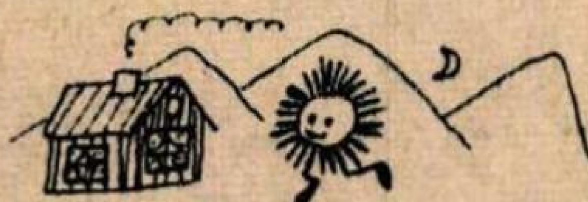
BALESET

Lankák közt futkos a Piáve,
sziklában botlik meg a lába,
habos szájjal és véres orral
zuhan bele az Adriába.

GICCSES NAPLEMENTE

Bágyadtan néz még ide vissza
a legmagasabb csúcsra mászva
a Nap, ez az öreg turista,
s aludni tér egy svájci házba.

NINCS ÚJ A HOLD ALATT

Felkél a hold. Partján a Teverének
szerelmeseket bújtat cinkos alkony.
Az ajkukon szövegnélküli ének...
akárcsak otthon, kint a Duna-parton.

Bródy László

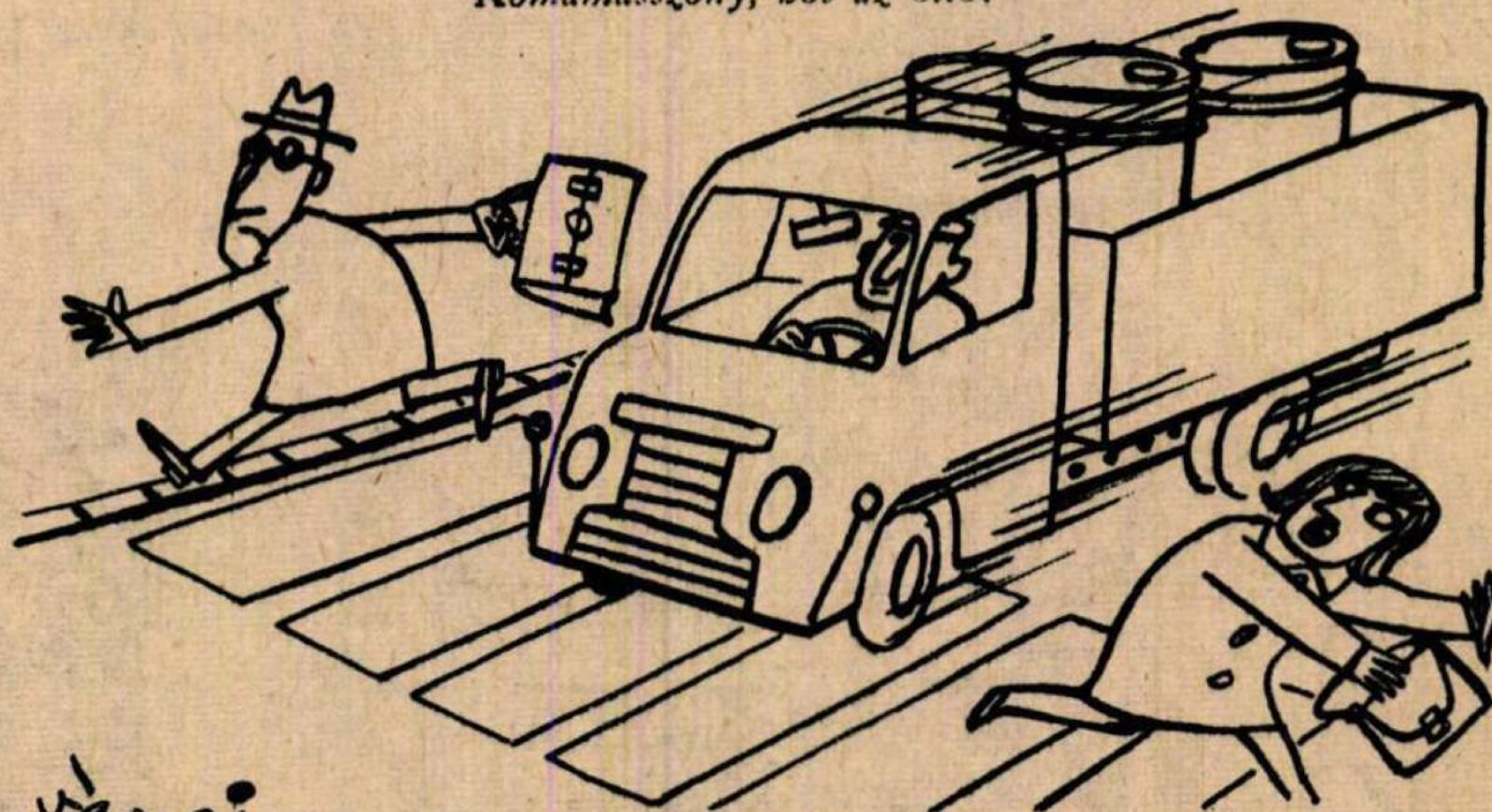
Játékok

Papás-mamás

Komámasszony, hol az olló?

Ugróiskola

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220. – 65.3623 – A szedés a Kossuth Nyomdában készült, a nyomási munkákat az Egyetemi Nyomda végezte – 65.7136 – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504